உ

சிவமயம்.

எதார்த்தவாதம்.

இது

திருத்துருத்தி

இந்திரபீடம் கரபாத்திரசுவாமிகள்

ஆதீனத்துக்குரிய

ஈசூர்

சச்சிதானந்தசுவாமிகளால்

தமது சுவாநுபூதியில் உதித்தவாறு

அருளிச்செய்யப்பட்டு,

சென்னை அத்துவைத சபையார்

விருப்பத்தின்படி,

ஷை சுவாமிகள் மாணாக்கர்

கோவளம். துரைசாமிநாயுடு

அவர்களால்

சை. இரத்தினசெட்டியார் அவர்களது

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வதாரி௵ மமாபூ

இதன் விலை அணா - ௪.

புத்தகவிளம்பரம்.

[illegible]

[illegible] நூல்கள்.

	ரூ.	அ.	பை.
[illegible]	[illegible]	[illegible]	0
[illegible] [illegible]	0	[illegible]	0
[illegible]	0	[illegible]	0
[illegible]	[illegible]	[illegible]	0
[illegible]	0	[illegible]	0
[illegible]	1	0	0
[illegible]	0	[illegible]	0
[illegible] (2d Edition in the Press)	1	4	0
[illegible]	1	0	0
[illegible] ([illegible])	[illegible]	0	0
[illegible]	0	[illegible]	0
[illegible]	0	[illegible]	0
[illegible]	0	[illegible]	0
[illegible]	0	[illegible]	0
[illegible]	0	[illegible]	0
[illegible]	0	[illegible]	0

[illegible] நூல்கள்.

[illegible]

[illegible]

சிறப்புப்பாயிரம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible] விருத்தம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உ

கடவுள்துணை.

புத்தகவிளம்பரம்.

இதனாலறிவிப்பது யாதெனின், இதனடியிற்கண்டுள்ள புத்தகங்களை வேண்டுவோர் சென்னை தங்கசாலைவீதியில் 191-வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, முருகேசமுதலியாரவர்களிடத்திலும், ஜெனரல் போஸ்டாபீஸ் ஹெட்கிளார்க்கு ம-ா-ா-ஸ்ரீ, கோ. துரைசாமிநாயுடு அவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வெளிநாட்டார் ஷையாருக்கு முன்பணமனுப்பாமலே வாலியூ பேயேபில் போஸ்டிலேயே பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அச்சிட்டிருக்கும் நூல்கள்.

	ரூ.	அ.	பை.
பிரபுலிங்கலீலை மூலமும் உரையும் காப்பி க-க்கு	2	8	0
சுவானுபூதிவிளக்கம். சிவகாருணியவிளக்கம்.	0	6	0
உபநிடதம் விருத்தியுரை.	0	5	0
வேதாந்த சூளாமணி உரை.	2	0	0
தசகாரிய மகாவாக்கியவுரை.	0	8	0
இருக்குத்திரிசிய விவேகவுரை.	1	0	0
உத்தமவாதம் மூலம்.	0	8	0
கைவல்லியநவநீத விருத்தியுரை (2d Edition-in the Press.)	1	4	0
சர்வமதசித்தாந்த விளக்க வினாவிடை.	1	0	0
தத்துவஞ்ஜானுபோகசாரம் (முதல்வால்யம்.)	2	0	0
சுகர் கைவல்லியம்.	0	2	0
சொரூபசாரமூலம்.	0	2	0
பிரத்தியக்ஷானுபூதிவிளக்கம்.	0	10	0
சசிவன்னபோதவுரை.	0	8	0
எதார்த்தவாதம்.	0	4	0
சொரூபசாரம் மூலமும், உரையும்.	0	8	0

இனியச்சிடப்படும் நூல்கள்.

பகவற்கீதை விருத்தியுரை.
வேதாந்த இலக்கணவுரை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருமயிலை-வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் பாடிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சான்றோரையுடைத் தென்றென் றருந்தமிழி னவ்வைநனி சாற்றுந்தொல்சீ, ரான்றோவிற்சீர்த்தி கெழுவழுதியர்கோன் செய்தவமற்றிது வென்றோங்கும், வான்றோய்மாடக் கூடற் புலவர் செருக்ககற்றுமாதானுபங்கி, தான்றோன்றவருந் தொண்டைநாட்டினியல்பினைத்தென்னுந்தரத்ததன்றே.

அன்னநாட்டினிலடியார் பத்திமையிற்றென வகலக்கவியிற்கூறும், தன்னிகரில்சேவையர்கோன் மரபினனொன்றெவ்வுலகுஞ் சாற்றுஞ்சீர்த்தி, துன்னியவே ளாண்குலத்தோர்க்கிடமாய குன்றம்பேட்டினுக்கணித்தாய், பொன்னகரமெனவிலங்கு மீருவொன்றொருநகரம் பொலியுமாலோ.

இந்நகரிலாத்திகமோங்கிடநாத்திகக்கரிகளடைவினேங்கத், தென்னர்மொழி வடமொழியினுபநிடதச் செழும்பொருளிற் செருக்கதெய்து, மன்னுமணிமாமுதலா வகுத்துரைக்குமெண்சித்தி மாபிறையிற், றன்னைநனிவிளக் கொருசித்தியின்முனொத்தகையெனவே சாற்றவம்மா.

சூதகற்றுந் திருமறையின் முடிபனைத்தும் வாதராயணன்றொகுத்திட், டாதரவினஞ்ஞான்று வடமொழியினுரைத்தாங்கின்றதன்பினன்றோன், ஸ்ரீ இலகுந்தமிழ்நாடுசெய்தவத்தான் வந்ததெனச் செப்பவேமெய்ப், போதமெனுந் தானிவனோர் சச்சிதானந்த னெனப்புவிவந்தானால்.

வாதகால்வகையெனவத்தருக்கநூல்வகுத்தகௌதமமுனிக்கே ங்க, வாதமெனைத் துங்காரியகாரணமென் வகையினையெளிவரு த்துக்காட்டி, எதிலொருகால காண்கிலுமத்தனைக் காட்டிடகார த்தநிலை யிதுவென்றப்போர், ஆதரவினினிதே தாங்க ளொருமொ லெம்மோர்க் கன்பினளித்திட்டாரும்.

சொற்றவிந்நூனயக்கன்றியார்க்கு மருப்பாயன்பிலைதோதான் றுதற்கின், முற்றவகையாமெதன வண்ணவளவுந் தெரிண்டா விகலற்றேங்கிற்கும், அத்துவிதச் சபையினர்கேட்பக் கவி வினைச்செயற்றியளித்தானம்பா, பொய்த்துவிதச்சமூக்கக்கோ வளத்துறைசாமிக்குரிசில் புனைகடைத்தே.

சாற்றுகவிகள்.

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கர்

அ-முநிசாமிநாயகர் அவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

சதார்த்தத்தா னென்றுணரச் சாதனமா யிந்நூ
லெதார்த்தவா தப்பெயரா லிங்கே—யுதாகரித்தான்
பாருறையீ ராத்திபா திப் பிரியனெனும்
பேருடையா னெங்கோன் பிறர்க்கு.

இருமுக்கூடலில் சதாசிவபண்டாராய் எழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீயப்பசுவாமிகள்மாணாக்கர்

மணிமங்கலம்,

திருவேங்கடமுதலியார் செய்த

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

அத்தருக்க நூலனைத்தும் வாதம்போ லாகாமை யவனி யுய்யப்,
பொய்த்துவிதச் சமக்கற்று யெதார்த்தவா தப்பெயரிற் புனைந்
துளித்தான், வித்தகமாந் துணையுணர்த்த மான்காட்டி மான்ப
டிக்கும் வேடனென்ன, இத்தரணி வருசக்தி தாசனெனு மாதவ
னென் றிசைக்கிட் டம்மா.

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கரிலொருவராகிய

சேலம்-திரு-கோமளேஸ்வர முதலியார்

இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

யதார்த்தவா தப் பஞ்சதசிப் பாவிக்கு ஞான
எதார்த்தவாத மென்றெழுநூ லீந்தான்—சதார்த்தத்
துணையருளுஞ் சச்சிதா னந்தகுரு சாமி
தனக்குளரோ கைம்மாறு தான்.

வாதகால்வகையெனவத் தருக்கநூல்வகுத்துக் கெளதமமுதாக்கே ங்க, வாதமெனைத் தங்காரியகாரணமென் வகையினையினிவரு த்துக்காட்டி, எதிலொருகால கான்கிளுவக்குனைக் காட்டிடுகார த்தகிலே யிதுவென்றப்போர், ஆதரவினினிபோதங்க லொருவ லெம்மோர்க் கண்டினைளித் திட்டாருளம்.

சொற்றவிந்தூனமக்கன்றியார்க்கு மருப்பாயன்பகோபோதான் றுதற்கின், முற்றவகையாலெதன வன்னமனைப்புக் கொக்கட்டா விகலற்றேருங்கிற்கும், அத்துவிதச் சையயினர்கேட்டக்களி வினைச்சியற்றியளித்தானம்பா, பொய்த்துவிதச்சழக்கக்கேகா வளத்துறைசாமிக்குரிசில் புனைகடேர்த்தே.

சாற்றுகவிகள்.

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கர்

அ-முநிசாமிநாயகர் அவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

சதார்த்தந்தா னென்றுணரச் சாதனமா யிந்நூ
லெதார்த்தவா தப்பெயரா லிங்கே—வுதாகரித்தான்
பாருறையீ ராத்திபாதிப் பிரியனெனும்
பேருடையா னெங்கோன் பிறர்க்கு.

திருமுக்கூடலில் சதாநிஷ்டராய் வெழுந்தருளியிருக்கும்

முனியப்பசுவாமிகள்மாணாக்கர்

மணிமங்கலம்,

திருவேங்கடமுதலியார் செய்த

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

அத்தருக்க நூலனைத்தும் வாதம்போ லாகாமலவனி யுய்யப்,
பொய்த்துவிதச் சழக்கற்று மெதார்த்தவா தப்பெயரிற் புனைந்
துளித்தான், வித்தகமாந் துவையுணர்த்த மான்காட்டி மான்ப
லிக்கும் வேடமென்ன, இத்தரணி மருசக்கி தானந்த மாதவ
னுள் ளிசைக்கிட் டம்மா.

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கரிலொருவராகிய

சேலம்-திரு-கோபனேஸ்வர முதலியார்

இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

பதார்த்தவாதப் பண்புதனைப் பாவிக்கு ஞான
யதார்த்தவாத மென்றொருநூ லீந்தான்—யதார்த்தத்
துணையருளுஞ் சச்சிதா னந்தகுரு சாமி
தனக்குளதோ கைம்மா றுதான்.

[illegible]

[illegible]

இராமநாதச்செட்டியாரவர்கள் இயற்றிய

[illegible]

[illegible]

திருவல்லிக்கேணி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] முதலியார் இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

[illegible]

இயற்றமிழ்ப்[illegible]

கோ - இராசகோபாலபிள்ளை [illegible]

இராமநாதபுரம்-[illegible] இயற்றிய

[illegible]

[illegible]

திருநெல்வேலி [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௧.

[illegible]

[illegible] இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

[illegible]

விருத்தம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible] இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

[illegible]

இயற்றமிழாசிரியராகிய

கோ - இராசகோபாலபிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்

இராயபுரம்-சேணியப்பநாயகர் இயற்றிய

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சுவதிலதமென வொளிர்சூர்க் குரவனென்றேற்-சுத்தருளிய மாயத்தூர்க்கு துறைகாணு, அவதியிலா தனைதரும்வேதாந்தசாகை - யருமறையி னிதாசாரம் யாவுமொளிர்ந்தார், பவவலையாற் பவமறைதப் பாயமுடிப்பெய்து - பதுமலரோன் எதார்த்தவாதப்பேர்நூல்வனைந்தான், தவமுடைவர்தாழ் சொப்பிரகாசதனிச் சுடரோ-தகவுருக் கொண்டுற்ற சச்சிதானந்தன் மன்றே.

திருமயிலை-வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்

மணலூர் - முநிசாமிமுதலியார் பாடிய

நேரிசைவெண்பா.

ஞானகா ரன்சச்சி தானந்த ஞனிலத்திற்
றூனு தாவிற் றகவுரைத்தான்—தானும்
பதார்த்த நிலையைப் பகுத்துணர்த்த வல்ல
வெதார்த்தவா தத்தை யியைந்து.

இந்நூலாசிரியர் அடியார்களில் ஒருவர்

பவழம். தங்கவேல் ஐயரியற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

அறிவின்பத் தாளை யடைந்துநீ பெற்றுப்
பிறிதொன்ப தின்றிப் பிறங்கும்—நெறியொன்
றுரைத்திடும் மாயிஞ் சொதாந்தரை நந்தைப்
பாடித் தொடர்ந்தார் செல்வர் பகை.

விருத்தம்.

இன்னண மாயநூ றினையி னுலவேந்
தன்னைறு பூவிபிற் சாற்றினை னீர்கு
கன்னகர் சச்சிதா நந்த னிங்குரு
அன்னவ னடிபணிக் தினியவீ டடைவாம்.

இந்நூலாசிரியர் அடியார்களில் ஒருவர்.

ஆறுமுக முதலியார் இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

சொருபா னந்தன் பிணைக்கல காவுனல
வேதத்தி னுட்பொருளை யீந்தாங்க—போதாத்
தகார்த்தமாக பிக்கு விசைத்தளித்த வொப்பிலா
தொத்தசச்சி தானந்த னின்று.

சிவமயம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible] (௧)

குருவணக்கம்.

[illegible] (௨)

நூற்பெயர்.

[illegible] (௩)

அவையடக்கம்.

[illegible] (௪)

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௭)

பக்குவத்தா லன்றிப் பகரா [illegible]
பக்குவத்தா லன்றிப் பவ[illegible]—பக்குவமுஞ்
[illegible] செப்பித்து [illegible]
[illegible] ([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

நூல்.

மன்னுருவாய் நின்றுமுன்று மன்னுருவி லேயமைவி
மன்னுருவாய்ப் பொரு மதியிலிகாள்—மன்னுருவை
வெண்டுபின்னி கற்றம் பெரியர் [illegible]
ஒன்னுமறி வாமோ விளை. (க)

நூலி ருதலை காது வுருவங்க
போரு தயிருக்க யில்லாமை—[illegible]
[illegible]
[illegible] (உ)

தோமை புலனின்றேர் கண்பானில் பேறே
காமைத் தெருமிவென்றே கற்று—[illegible]
ஒன்றேயன் ஒன்னி [illegible]
நன்றுபுன் [illegible]. (ங)

பிரதம நிருமிய பாசாமு தேறுத்திலேல்
பாசாத தோன்டிபம் [illegible]
கலே [illegible]
னென்பெயர் [illegible]. (ச)

நேதாமு தேறுற்றுரு [illegible] கரமெல்பாய்
தோமு தேறுநான்றிக் கெய்புவைபோ—[illegible]
தோன்று [illegible] தோன்று விடமெ[illegible]
யுன்றிப்பாத் புக்கேகி போது. (ரு)

எல்லா மதியமை பேறுமறி [illegible]
வெல்லாருங் காணு இருப்பாரே—னெல்லா
நினைப்புமறும் பாவ நிலையுமவ் [illegible]
அனைத்துருவு காவமன் றறி. (சு)

அனைத்துருவு காமே லனுபவத்தி லெங்கே
நினைப்பன்றி யெங்கே நினைப்போ—மனைத்துருவுங்
காணேமே வேருக் கட்டுடைத்துத் தோன்றிடகல்
வீணேமே வேத விதி, (எ)

பக்குவத்தா லன்றிப் பகரா விதியாயிற்
பக்குவத்தா லன்றிப் பலவாகா—பக்குவமுஞ்
சேட்டையா லன்றியெய்யான் சேட்டிக்கு மாங்கவையு
மிட்டவா லன்றி யிரா. (௮)

சேட்டை புறம்பிலிக்குச் சேட்டிப்ப தெங்ஙனே
சட்டவா லன்றியுண் டோ வெங்கேனுந்—சேட்டை
புரியாளிற் காணுப் புரிபொருளிற் காணின்
மருளிங்கே வாரா மதி. (௯)

புரிவாளிற் காணும் புதுமைதா னுண்டோ
புரிவாளின் வேறு புதுமை—புரிவான்
புரிபுலியான் மொன்றே புரிதலுளின் வேறே
வரிதரிர் தென்று வறிந்து. (௰)

புரிதலு மொன்றேற் புரிபொருளு மொன்றே
புரிவோர்க் காணிற் புகலா—விருவரையுங்
காணினிலே பொன்மையேற் காணு முணருண்டோ
காணினிலே வேப்போதுங் காண். (௧௧)

காணி னுலகில்லே காணு விடத்துண்டேற்
காணி னிலைத்தெறிதாங் காண்பானே—காணு
மறிபானை யாலே யறிவுருவாந் தன்மை
யறிவையுண் ணுண்ணோ வறிந்து. (௧௨)

அறியானை யாதோ வறிவாளின் சேட்டை
யறிவாய தேதென்னி னற்றன்—றறிவே
யறியானே சொன்னி னறியாப் பொருளன்
றறிபொருளு மன்றென் றறி. (௧௩)

காணுமவை தன்னிற் காணுமவை வேறென்றுங்
காணுமவை யிவைதன் றுங் கண்டாலேற்—காணுமவை
முன்னேயன்றி யுண்டோ வுயிர்தல் வியப்பிற்கும்
பொன்னேயன்றி யுண்டாகும் பூண். (௧௪)

காண்பா னறிவெய்யன் காணுலகந் தாமறியா
காண்பானுட் டோற்றுலகேற் காணுவே—மாண்பறிவிற்
சத்தாதி யைந்துஞ் சடமாதி யைந்துலகி
லொத்தே யிருப்பதறி யோர். (௧௫)

ஒருபோது தோன்றி யொருபோது தோன்றாப்
பெரிதா முலகப் பிரமை—யிருபோதும்
நாமிருக்க நம்மையே நாங்கண் டிடினிலையேற்
காமமயக் கெங்கேநீ காண். (௧௬)

எல்லாம் வெளியொளியா யேகவறி வாமென்னி
னெல்லாப் புலன்காண மில்லாமே—யெல்லா
முபாதியா னென்னி னுபாதிவரு வாதே
னபாவத்தா லுமென் றறி. (௧௭)

ஒருபோது ஞால மொருபோது சாயை
யொருபோது பாழிவ் வுலகந்—திரிபோதும்
மாறாத நம்மைக்கோ மாறு மதனியல்போ
தேறாத தென்கொண்டோ செப்பு. (௧௮)

உலகுக்கேற் றால முளதோ வுணர்வில்
வுலகுக்கேற் சாயை யுளதோ—நிலையுணர்வு
பார்க்குரித்தேற் பாழென்னிற் பார்க்குமோ பாழதா
பார்க்கிலுணர் வன்றியுண்டோ பார். (௧௯)

ஞாயவுணர் வன்றியுண்டேற் றாலாதி தோற்றங்க
ளாயவவை யன்றியுண்டோ மாகுலகங்—காயத்
தகம்புறத்திற் காண லறிவன்றி யுண்டோ
வகம்புறநீ யாகா தறி. (௨௰)

அறிவுக்கேற் றேற்ற மனுருமகத் தாதி
யறிவுக்கு வேறெனினு மாகா—பிறிதென்றாற்
காரணந்தான் யாதென்னிற் காரணநீ யாமென்னிற்
காரணநா னேமோ கனா. (௨௧)

தூலாதி யீயாயிற் றூலாதி யாய்த்தோன்றுந்
தூலாதி யாகாயேற் றோன்றாவே—சிலமாஞ்
சிற்சொருப மீயாயிற் சிற்சொருப மாவிளங்குஞ்
சற்சொருப மேதான தால். (௨௨)

சாக்கிராதி நிட்டையினிற் றானையிலைகண்டாய்
சாக்கிராதி நிட்டையுந் தானாகும்—சாக்கிராதி
தோற்றமன்றி யில்லையாற் சொல்லவிடை மெய்யதே
யாற்றலிது சத்தியமே யாம். (௨௩)

அறிபொருளே யன்றி யறிவுதயங் காணேன்
அறிபொருள்வே றன்றென்னி றன்றோ—வெறியா
கயிற்றரவு வேறென்ன காட்சிதான் வேறே
கயிற்றரவு போலபினங் காண். (௨௪)

அறிவுருவ மென்னி னசத்தாதி யாரு
மறிவுருவ மாமென்னி னற்றே—புறங்காணிற்
காணும்வகை யெங்ஙனே காட்சிமை யாலன்றிக்
காணையுன் றனுமினீ காண். (௨௫)

காட்சி யவேறுமெ காணுமவை யிரண்டோ
காட்சியொன்றே யாயினும்பொன் றோடவே—காட்டாய்ச்
சத்தொன்றே யாயினுந்தன் சத்தி பலவாமே
சத்தொழிய வன்றோ தவிர். (௨௬)

விசேட சம்பாடணை.

மன்னுடலே நானு மதித்துக்கா மப்பியா
லென்னி யிடுவேனே யீட்டற்கு—மன்னவே
சத்தருத லேத்தியுஞ் சத்தியுந் தில்லையாற்
சத்துருவ மேதாகுந் நான். (௨௭)

இந்திரியந் தாமென்னி னெந்தாவ தேதறிவுக்
கைக்கிடச்சேட் டைக்குணைந்தா னெந்தாமோ—விந்தவெளி
பந்தோ லிசையதனாற் பார்க்கி னுணர்வெளியா
மொத்ததுவீ யாமென் றுணர். (௨௮)

உற்றுணரின் மெய்யே பொருளெனுமெய் யில்லையேற்
பற்றுமனத் தவனொன்றிற் பாடோடா—சொற்றேற்
டெடுத்தோ ரிசைத்தே பெருதாமே வுண்ணும்
டொழுக்கோர்கண் கண்டோர் விலை. (௨௯)

இத்தகைய தத்துவ மறியா தினையன்றி
மைய்த்தறிவ மாக துமிபுடே—மெய்த்தவரு
னனி னதுவாங் கசத்திற் பலவுலகாம்
வினில் வுறக்கள் விளம்பு. (௩௰)

பாலன் கதைபோலும் பானிலையால் சாதித்தல்
பாலன் கதையாகா பார்க்கவிதத்—தால
நூதலோ பெயரினு நெற்றுமைதாச் சொல்லோ
வேதுதானே மற்றிங் கிது. (௩௧)

அருவப் பொருளைக் குறியப் படாதே
உருவப் பொருளொக் குணரு—முணரி
னறிந்து மறியா மறுநிலையு மின்பான்
மறந்துருவப் பேற்றுண் மனம். (௩௨)

இயா வதுமெய்யே யாக்குருவும் வாராதே
பொய்யா மனமெய்ம்மன் போக்குமெனில்—பொய்யா
வுருவல்ல செய்த வுருவல்ல பூதத்
திருவல்ல வாகா தோ. (௩௩)

அவ்வடிவு போலவ் வறிவுதறி யாதெய்வ
மவ்வடிவே சத்தென் றறிதலா—லவ்வடிவுங்
கன்னியறு மன்றாங் குறிவே சடமித்தா
மன்னதும் பொய்யென் றறி. (௩௪)

அன்னதும் பொய்யென்றி னினைத்துருவுங் காண்பதெந்த
கன்னதும் மெய்யென்னி னறிபடா—தென்னே
யிருமையு மொன்மை யிருமைய தன்றி
யுருவுருவங் குண்டாயி தேது. (௩௫)

உள்ளொளியே யன்றி யுளதுவனை யின்று
வெளியொளி செய்கைதனை காண—துளையவர்
என்று மெதுவெனு மிருப்பிடமென் செய்கைதனைக்
கன்று வறியோ வியம்பு. (௬௬)

உடலையே தானென் றறுதிக் கொண்டோன்
உடலைய யின்புற் றறுது—உடலை
நீங்காமன் றனைநினைவது செய்கை
தங்காவது தந்தவரே தான். (௬௭)

நீக்குதற்குந் தாக்குவது காடி யதுவுமில்லை
சக்குதற்கு வென்றது சற்றவே—தக்கவத்தைப்
பொருளுடை யின்மையில்தான் போய்விடுக்க தன்மையால்
சாருடை யென்றுஞ் சவம். (௬௮)

உடலிடமா மெய்வி னுடலில்லேன் போது
துடலேர் பிரிந்ததது மேறு—துடலாக
மெய்யுடல்லனன் மேறு வியுப்ப துகளியல்லே
யல்லுடலு மல்லாய் அறிவ். (௬௯)

அறிவுதா னென்றே யொழிவின் வினைதா
னெழியாதேதா வல்வினையு மோமெம—விளைவதற்குத்
தோமோ விதுவதனுந் தோறுந் தினைக்காவி
துதோ வித்துவ் மவுத. (௭௦)

அறிவை யறிய வுருவை மெனிலி
யறிவதற்கு வேற்று வினைதனம்—பிறிதாக
மெய்யெங்குந் தாது யிவது தன்மையின்
அங்கெங் குடலுன் படுத. (௭௧)

அப்போ திலமெனி லைப்பெய தொடக்குதே
அப்போது தோற்றியமே லப்பாது—மெய்யதே
துமேர தயதாமே சடனை யாமெனின்
றாமே துயக்கொடு தவி. (௭௨)

அவ்வாறே யென்னி னதனுருவி லின்றேலில்லை
யவ்வாறு முன்காணி னுங்குன்றே—யவ்வுடலு
மெப்போதும் பார்த்திருக்கி னெப்போதுஞ் சித்சொரூப
மெப்போது மெவ்வுடலு மில். (௨௰)

காரணத்தைக் காணாது காரியத்தைக் கண்டொத்த
லாரணத்தின் சம்மதமோ வாகாதே—பூரணமாஞ்
சித்சொரூபத் தானே சிதாபாசன் றென்னிற்
சித்சொரூப மாகா விதைத்து. (௨௧)

சிதையுங் கடலில்லை சித்சொரூபந் தன்னிற்
புதையுங் கரைவு புகாதே—சிதையாகக்
காணி னுணர்வெளியாக் காணி னதெதுரியும்
வீணிற் புறம்போக்கு விட்டு. (௨௨)

அகம்புறந்தா னென்கை யனைத்துமலது மெங்கே
யிகபரந்தா னென்கை யிலையே—சுகவெளியைக்
காணு முணர்வுண்டு காணு தவர்க்கு
வீணா வினில் விளைந்து. (௨௩)

கனவில் விழித்தோர்க்குங் கண்டனவெல்லா மாகுங்
கனவில் விழித்தோர்க்கு நன்று—நினைத்துணைவோ
யென்று மதுவெய் யதுபொய் யெனவாத
னன்று முணர்ந்துறுதி காண். (௨௪)

எல்லாஞ் சுயஞ்சோதி யென்பதுதான் சத்தியமே
யெல்லா மியல்பாகி யென்செய்ய—வில்லாமி
னெப்பொருட்டான் கண்விளங்கு மேதே தெதுசெய்யு
மப்போ திலையே யது. * (௨௫)

முதலி விகாரக்கு முக்குணங்க ளாங்கே
யதனாற் சுயஞ்சோதி யாமே—சுயஞ்சோதி
யென்னி னதுவாமோ வேகபரி பூரணமா
யுன்னி லதுவா யுறும். (௨௬)

அறிவைவிட் டொன்று மறியப் படாதே
லறிவை யறியா தறிவின் — பிறிதாகு
மப்போ தனைக்காணி னெப்போதும் வேறில்லை
யெப்போதுங் காணி னிலே. (௨௦)

என்றுமிலை யென்றுமிலை யேகபரி பூரணமா
மென்னைக் கயலுதோறு மென்றறிந்தேன் — இக்கா
ணிலத்திலா னிப்போ னிலையறிந்தேன் வேறாய்ச்
சொலத்தகுங்கா ணென்னையுஞ் சொல். (௨௧)

நிலையறிவு தானுயன்னி னின்றுஞ்சுவ ருபோ
நிலையுலகா னென்னி னிகழா — நிலையுதனுந்
ருக்குந் திருப்பானேன் சாதுவனேன் விளுங்கோ
தாக்குவிட யத்தவிப்பாந் ருன். (௨௨)

விடய முளவாக வின்சா துனேயென்
விடயக மன்றியுண்டோ வேறே — விடையாதே
யிப்பழ னான்கண் டிருக்க வெப்பாடு தா னில்லையெனு
நப்புமொழி யாமே தவிர். (௨௩)

என்றறிவன்றி யெங்கே விடயகம
மின்றேல் விடயந்தா னில்லாருக் — கன்றாக
மெப்போ தறிவில்லை யெப்போ திலேவிடயம்
மெப்போது மில்லை யிலை. (௨௪)

என்று மறிவில்லை யென்று லவ்விதங்கள்
துன்று விடயகத் துய்த்திலையே — கன்றாக்கத்
தோறிழ் கனவுங் குணர்க்கிழுந்து சொல்லவெது
பூதப் பழக்கம் புகல். (௨௫)

ஆங்குணர்த்து சொல்வதுமே தப்போ தறிக்கிலமே
லிங்குவிழித் தோதலெட் டிவ்வறிவெழ் — பாங்காய்க்கின்
றிப்போதில் லெவ்வண்ண மெச்சாறு னைக்கிளைய
யப்போதுங் கவ்வண்ண மாம். (௨௬)

ஆங்கே விழித்தோருக் கவ்வுருக்கள் பொய்யாரு
மீங்கே விழித்தோருக் கில்லையே—யீங்குருக்கள்
பாழான போதிலேயப் பாழில் விழித்தோர்க்குப்
பாழும்பொய் யாமேநீ பார். (௩௭)

மாணாக்கன்கூறல்.

எப்போதுஞ் சாட்சியா யெங்கு மொருபடித்தாய்த்
தப்பாது மாறாது தானறியு—மெப்போதுங்
கண்டவையை யாகாது காணு மதிசயத்தை
விண்டொக்கக் கண்டேன் விழைந்து. (௩௮)

அவ்வறிவி லெவ்விடய மாகு மனைவறிந்தே
னவ்விடய மாங்கே யழிதலா—லவ்வறிவில்
வேறுருவ மாகா விழைவொழிவி னைக்காணிற்
றேறுமறி வேயொளிருஞ் சென்று. (௩௯)

நின்னிடத்திற் றானே சராசரமாய்த் தோன்றிநின்ற
தன்னிடத்தைக் காணிற் றனிச்சடமாம்—என்னே
யறிவிற் புறங்காணே னன்னியமுங் காணே
னறிவின் மயக்கனைத்து மற்று. (௪௰)

அறிவாவ தின்ன தறிந்தேனே நின்ற
லறிவுக்குக் கைம்மா றறியேன்—பிறிதொன்று
மென்று னனவி னிலக்கணந்தா னென்னையெனப்
பொன்று இருக்கும் பொதிந்து. (௪௧)

எதைநீ யறிவென்று யேகவெளி தன்னை
யெதைநீ வெளியென்று யென்ன—விதையாத்
தெரிவுமய மாமதனைச் சித்தத்துட் டேறத்
தெரியவஃ தெங்ஙனே செப்பு. (௪௨)

உணர்வெளியே சீவ னுணர்வெளியே யீச
னுணர்வெளியே பாசத் துவகை—யுணரி
னுணர்வெளியே கால முணர்வெளியே சாயை
யுணர்வெளியே பாழுங் குறும். (௪௩)

உணர்வெளியா யீண்டங் குபாதி விளக்க
முணர்வெளியின் வேறன் றுளிரு—முணரி
னுபாதி மயக்கா லொழியாப்பாழ் போலா
மபாய நமக்கெங் கறும். (௬௪)

நன்மையு மன்னிலையுந் தானே படைக்கையுமா
யன்மையுமாய் நின்றதெங்கு மவ்வெளியே—தொன்மையதாய்
ஆண்பெண் ணலியென் றனேக விதமாகக்
காண்பனவு மவ்வெளியே காண் (௬௫)

இச்சாஞா னக்கிரியை யிவ்வெளியே யவ்வுருவும்
நிச்சயமாக் காணலவு நீங்காவே—துச்சமறக்
கல்லொழிந்த காட்சிக்குக் காரண மந்தன்றிப்
பல்லொழிந்த வாசகமும் பட்டு. (௬௬)

ஆச்சரிய வாச்சியமுந் தொல்லுலக நித்தியமும்
எச்சமயத் தோர்க்கெங்கு மில்லாகும்—நிச்சயமா
யவ்வெளியே தானென் றறிந்தவா மாருடர்க்
கெவ்வண்ண மாகு மிவை. (௬௭)

சிற்றறிவும் போதிவுஞ் சித்திசி னவ்வெளியே
முற்றறிவாய் நின்றோர்க்கு முட்டிலையே—கற்றதனு
லாய பயனென்னே யாகாத போதறிவாய்த்
தாயவை யேயக்குஞ் சொல் (௬௮)

இவ்வெளியின் வேற்றுமைபோ லிக்குருத்தான் கொள்வதனே
யவ்வெளியாய்க் கண்டிருக்கி லுங்கதுவா—மிவ்வாறு
காணி னுணர்வெளியே காணக்கு வைப்பேறுப்
புணிப் பொறுத்தார்க்கும் போம். (௬௯)

ஏதுதானே கூடத்த னென்றோ பிரமம்
ஏதுதா னயிக்கமெனி னெங்கும்—புதிதாகப்
பார்க்குந் தெரிவுதனைப் பார்ப்பதுதான் கூடத்தன்
யார்க்குந் தெரியா திது. (௭௦)

அத்தெரிவு தானே யகண்டபரி பூரணமாய்
எத்திசையுங் காணா திலகுமே—யத்தருண
மாகும் பிரமந்தா னவ்வெளியே தானாத
லாகு மயிக்க மது. (௭௧)

அவ்வெளியே கூடத்த னவ்வெளிதானேபிரம
மவ்வெளியே தானேக மாகுமே—யிவ்வெளியி
லித்தனையுங் காணாதா ரெவ்விதத்தா லும்வழுக்கிந்
தத்தித் தவழ்வாரோ தான். (௭௨)

எவ்வுயிர்தா னெம்முயற்சி யெவ்வாறு தான்செயினு
மவ்வவற்றா லின்ப மடையாவே—யிவ்வெளிவிட்
டென்றா லஃதெங்ங னின்பறிவின் பாலதோ
வொன்றானு மில்லை யுணர். (௭௩)

அவ்வறிவே யெவ்விடய மாயிற் கிடையாதோ
வவ்விடயந் தானே வழியுமோ—வவ்விடயத்
தின்புற் றிருக்கிலையோ வின்புற்றா லேனலைவர்
துன்பக் கடலின்கட் டோய்ந்து. (௭௪)

துன்பமறி யாவிடயந் துய்ப்பாரு மில்லையோ
துன்பமறி யாவிடயஞ் சொல்லளவே—யின்பமிலை
யப்போதப் போதிலையோ வப்போதப் போதுளதின்
பப்போலி யன்றோ பகர். (௭௫)

அவ்வின்ப மாறிலையே யவ்வண்ணஞ் சொல்வானே
னெவ்விடயந் துய்ப்பானே னென்வேண்டி—யெவ்வெவரு
மெப்போ துபசாந்த மெய்துமென வேண்டியே
லெப்போ தெவரடைந்தா ரில். (௭௬)

ஏனோ விடயத்தி னின்புற் றிருப்பார்க
ளேனோ திருத்திதா னெய்திலரோ—வானோரு
மெய்திலரோ வென்னி னிடையூறெப் போதிலர்தா
மெய்தாரோ யாரு மிதில். (௭௭)

எய்தினர்போ லேமாந் திருப்பர் வினைவறியார்
எய்தா தறிவன்றி யெங்கேனு—மெய்துமெனின்
மூடப் பிதற்றாகு முற்றுணர்ந்தோர் சொல்லாரோ
நாடு மெலும்பதுபோ னாய். (எஅ)

எதார்த்தவாதம்.

அவ்வெளியே யின்பமெனி னல்வெளிவிட் டேனலைவர்
அவ்வெளியைக் கண்டங்க ளாக்கினதால்—அவ்வுணர்வும்
ஆங்கவைபோ னின்றுணரு மாங்கதுபோ லாமின்பம்
ஆங்கவைநின் றேராமை யால். (எகூ)

நினைப்பு மறப்பிடத்தி னீங்காக் கனவி
லனைத்துருவு மாயழியு மாங்கே—தினைத்துணையு
மில்லாச் சுழுத்திக்க ணெவ்வுருவும் போயினவோ
எல்லாம்போந் தாலன்றோ வில். (அ0)

நினைப்புமறப் பென்னை நிறைவெளியைக் கொண்டங்
கனைத்துருவுங் கோட லழிதல்—அனைத்தென்னிற்
செய்வான் கருவி செயலிடந்தான் காலமொடு
செய்பொருளா றெங்கேநீ செப்பு. (அக)

செய்வான் முதலாறுஞ் சேதனமில் லாவெளியின்
மெய்போலத் தோற்றலன்றி வேறில்லை—ஐயாகேள்
பந்தமுத்தி யெங்ஙனேறு பாவனைதா னெங்ஙனேறு
அந்தமற் றவ்வெளியே யாம். (அஉ)

பந்தமுத்தி தானென்னை பாவனையா லொத்துண்ணல்
முந்துபந்த மில்லாமை முன்னுங்கா—லிந்தவகை
காணி லுணர்வொளியே காணு விடத்தவையே
காணிலிரண் டும்பொய்யே காண். (அங)

இருவகையும் பொய்யென்னி னேதோதா னுண்மை
யொருவகையு மாகா தொளிர்வை—சரியாகு
முற்றுணர்ந் தோர்க்கென்னின் முற்றுணரா ருண்டேகாண்
அற்றதுநீ யாங்கே யறை. (அச)

எவ்வுயிரு மவ்வொளியே யின்பந்தான் சத்தியமே
அவ்வுயிரி லவ்வொளிகண் டாங்கிருப்பர்—இவ்வகைவிட்
டெவ்வுருவு மாயவைவ ரெவ்வெவரு மவ்வொளிதான்
அவ்வகையு மாங்கே யறும். (அரு)

எல்லாரு மவ்வொளியே யின்பந்தான் வேறுமோ
எல்லாரு மின்பமே யீங்குணரார்—நல்லோர்
அறிந்ததுவாய் நிற்ப ரகலாரெஞ் ஞான்றும்
பிறிந்துலகைப் பேசார் பிறர்க்கு. (அசு)

அறிவைவிட் டின்ப மடையப் படாதேல்
அறிவின்ப மாக வமையும்—பிறிவின்றி
இத்திறந்தா னெச்சமயத் தென்றுமிலை யுண்டாயிற்
பித்தர்போற் பேசார் பிறழ்ந்து. (அஎ)

சிற்றறிவும் பேரறிவுஞ் செல்லளவு நீங்காவே
சிற்றின்பம் பேரின்பஞ் சிந்திக்கி—னிற்றதெனக்
கண்டிலையோ வின்பமிலை காணி னறிவளவே
விண்டாருக் குண்டாகும் வீடு. (அஅ)

ஆசைக் களவின் றகிலமுழு தாளினுமிங்
காசைக் களவுண் டறிவானின்—ஆசைக்
கறிவே சுகசாந்தி யாங்காங்கு காணின்
அறிவா நிறைவே யது. (அகூ)

ஏதுக் குறக்கந்தா னேதுக்குச் சாதனங்க
ளேதுக்குச் சும்மா விருக்கையெனி—னேதுஞ்
சுகமடைவா னவ்வெளியிற் சொல்லினது வொக்கும்
அகமமதை யங்கே யறும். (கூ0)

ஆனந்த மேபிரம மாமறிவு கூடத்தன்
ஆனந்தப் பேறறியா ராங்குளைப்பர்—ஆனந்தம்
அவ்வறிவுக் கன்னியமே லத்துவிதத் துக்காணி
எவ்விதத்தா லுய்வா ரிவர். (கூக)

தானறிவா னந்தமொழி யாகுந் தற்காணார்
தானறிவென் பார்சொல்லார் தற்கண்டார்—தானாகுஞ்
சங்கற்ப சாலச் சகத்தோற் றரவறிவென்
றிங்கற்பங் காணா ரிவர். (கூஉ)

உணர்வெளியின் வேறே யுலகந்தா னின்ப
முணர்வெளியின் வேறென் றுரைப்பம்—உணர்வெளியைக்
காணாத நிச்சயத்தார் கண்டாரைப் போலுரைப்பர்
காணாமை யால்வேறா காண் (கூஙு)

கண்மூடி கட்குதவுங் கட்டுரைத்த வந்நிலைதான்
கண்மூடா வாரூடர் கண்ணெங்கு—நண்ணுதலால்
இப்படிதான் சொல்லாரே யேகபரி பூரணமா
யப்படிதா னங்கே யமைந்து. (கூச)

ஆனந்தா தீதத்தி லவ்விரண்டுங் கண்டிலமேல்
ஆனந்தா தீதந்தா னவ்வொளியே—யீனந்
தருகின்ற தத்துவமுந் தானுமொளி யாமேல்
வருகின்ற துண்டோ வலிந்து. (கூரு)

அவ்வொளிவிட் டின்பமிலை யவ்வின்புக் கன்னியமன்
றவ்வதீ தந்தானு மாயுங்கா—லிவ்வாறே
மீண்டுமொளி தானாகு மெல்லமெல்லப் போமிவையுந்
தாண்டுமயக் கத்தவர்க்கே தான். (கூசா)

எப்பொருளு மெவ்விடமு மெக்கால முஞ்சிறைந்தே
எப்போதுந் தானா யிலகுமே—அப்பொருளை
நீரலையிற் சித்தனந்த நிச்சயிப்ப ரச்சுகமு
நீர்வெள்ளத் தாற்றிற்கு நேர். (கூஎ)

சிற்சோதி தானாகுஞ் சிற்சோதி யாமறிவு
சிற்சோதி யானந்தஞ் சிந்திக்கின்—அற்புதமாம்
இந்திரியஞ் சிற்சோதி யேகவெளி யாமளவும்
எந்தவிதத் தாற்போ மிவை. (கூஅ)

குடவெளியு மாவெளியுங் கூறிரண்டோ வொன்றே
குடவெளிபோய்க் காவொன்றே கூடா—குடம்போக்காற்
கூறிரண்டு போமுடம்பாற் கூறுசெயற் கூறேபோ
ஈறில் சுயஞ்சோதி யின்று. (௯௯)

சிவப்புச் சுடுகையொளி செய்கடா வென்னிற்
றவச்சத்தி தானந்தத் தானு—மவத்திற்றான்
பேதிப்ப தென்கொண்டோ பேருலகப் பேதமைச்
சேதிக்க வன்றோ தெரிந்து. (௧௦௦)

ஆனந்த மேபிரம மாமென்னிற் றுனியபோ
ஆனந்தத் தானே யறியுமெனி—னானந்தஞ்
சிற்சொரூப மாகாதோ சிற்சொரூப மாமென்னிற்
கற்பிப்ப தேதோ கலை. (௧௦௧)

கற்பிப்ப தின்றாயிற் காணுமே யெவ்விடத்
தற்பரமுந் தானின்பமெனி லாராய்ந்து—தற்கானி
னில்லாமை தானுண்டோ வெங்குந்தா னுளதோ
புல்லாதோ வெங்குந்தான் போர்த்து. (௧௦௨)

புல்லா தெனிலுருவப் போதத்தா லெவ்வுருவும்
புல்லா திருக்கினென்றே புல்லாது—புல்லுமெனிற்
சிற்சொரூப போதத்தாற் சிற்சொரூப மெல்லாந்
தற்சொரூப மாகாதோ தான். (௧௦௩)

எவ்வுருவுந் தானுமே லெவ்வுயிருந் தானாகும்
அவ்வுருவிற் றன்னுருவ மாயுங்கால்—வெவ்வேறே
மன்னுருவா லொன்றிறனும் வாதிப்பே னில்லையெனின்
றன்னினிலை தானோ சவில். (௧௦௪)

தன்னுருப்போ லெவ்வுருவுந் தானுருந் தத்தந்
தன்னுருப்போற் பாவிக்கிற் சத்தியமே—தன்னுருவு
மின்றுள் பழக்கம்போற் சீவன் செகத்தாரும்
பன்றுள் பழக்கத்தாற் பார். (௧௦௫)

இருபொருளுந் தற்சொரூப மெய்யுயிருந் தானேல்
அருபொருளு மொன்றென்ப தாகும்—இதனாலுஞ்
சொல்லுவன்மை யானைத்தாற் சோதிக்க வொன்றேதான்
இல்லாளு மையமிலை. (௧௦௭)

சச்சிதா னந்தமுயிர் சச்சிதா னந்தமிலை
சச்சிதா னந்தமே தானுலகும்—அச்ச
நிலைபெயருங் காரணமு நன்னுடம்பிற் காண்பார்
பிணையிலை யன்றே பிறழ்ந்து. (௧௦௮)

இருளனைத்து மொருத்தலேபோ யுவ்வுயிர்கட் கென்னைபோல்
அருளனைத்து மொன்னேயபோ மாண்மாலை—பொய்ம்மையும்
விண்டார்க்கு முன்னுண்மு கண்டக்கா லுண்மையறிந்
விண்டார்க்கொன் றன்றே விளம்பு. (௧௦௯)

இருளனைத்தைக் கற்பித்தி லேற்று முயிர்க்குமுன்
[illegible] பிறன்று மாறனை—பொருளை
[illegible] நிற்கின்றே பொன்றாது நிற்பதற்குக்
கோரியினை யன்றியுண் டோ சோது. (௧௧௦)

உடம்பு மயக்கத்தா லுற்றுணரா சோக்கஞ்
[illegible] நிலையிற்பாற் றேன்று [illegible]
[illegible] மெய்யுமிருந் தத்தியமே
தப்பாமே கட்பார்வை தான். (௧௧௧)

நம்பார்வை தப்பென்னே காடி யுதனியல்போல்
கம்பார்வை தேடா தோடலை—தம்பதுரக்
[illegible] வொன்னிலது தெவ்வுலாய் காட்டிடு
மகதே தத்தரவென் றென். (௧௧௨)

பிறசோதி காணையுஞ் செல்வரிடப் பேதமெனிற்
பிறசோதி கண்டார்க்குஞ் செல்வமென—பிறசோதி
யப்பியிற்றுங் கண்டாருக் கெங்கேதா னெப்பேதம்
மவ்வாறு சோதற்புமோ விப்

கற்பனைக ளற்றவொளி காரணமு மற்றவொளி
யற்புதமாய் நின்றவொளி யாயுங்காற்—சிற்சொரூப
னாறு விளங்குமொளி நாதங் கடந்தவொளி
தானேதா னாகுமொளி தான். (கக௩)

எப்போதுங் காணாதா ரிவ்வொளியைக் கண்டளவில்
எப்போதுங் காணாத வின்பத்திற்—றப்பாது
மூழ்கித் திடப்பரெனின் மூழ்கிடா ரேன்விடயந்
தாழ்குவா ரந்தோ வறை. (கக௪)

எங்குஞ் சுயஞ்சோதி யேகந்தா னாமளவும்
இங்கிப் படியாவ னென்னவோ—சங்கையொழி
யென்று ரவனு மினியசுக மெட்டென்பந்
நன்று.யதைநீ நவில். (ககரு)

விடயாதி யெட்டில் விடயசுகம் யாதேல்
தடையில் சுயஞ்சோதி தன்னை—யிடைநடுவே
பல்லுருவ மாக்கியின்பம் பாவித்த லென்பர்
தொல்லுருவ மானோர் துணிந்து. (கக௬)

விடையமொடு கேவலமு மேல்வா சனையு
மடைமுக் கியநிசமெய் யான்மா—கிடையாத
அத்துவிதம் வித்தையிவை யானந்த மெட்டென்பஞ்
சத்தசத்தைக் கட்டறுக்குந் தான். (கக௭)

இச்சுகத்தைத் தற்சுகந்தா னென்றுற் பிழையென்னை
மெச்சுவிட யத்தவிப்பான் மெய்யாகா—பொய்ச்சுமெனிற்
கேவலா னந்தமோ கேடுந் தெரிவிழப்பாம்
ஆவலுருப் பெற்று லறி. (ககஅ)

வாசனா னந்தமோ வந்தவிவற் றிற்கிடையி
னேசமக லாதிருக்கை நீட்டியா—தாசமதாம்
வித்தா முலகுக்கு வீணா மதுவன்றிச்
சித்தாமோ நீயே தெளி. (கக௯)

முக்கியா னர்த்தமோ சூழ்கா னுலகத்தைக்
கக்கிய சோருக் கருதியே—யெக்காலு
நிர்ச்சிந்தை யாயிருந்த னீங்காமை யாலவித்தை
நிற்சொரூபத் தாலன்று நேர். (௧௨௦)

ஈடணையின் வாதனையா லில்லாமை யால்வெறுப்பால்
நாட்டனைத்தி னுவிறப்பாற் றோன்றுமேற்—பாட்டனைய
நெக்கவலை தானாறுதற் கேதுவென் போலியெனல்
எக்கருத்தாற் றற்சுகமா மன். (௧௨௧)

நிசானந்தந் தானேறு நிசமாகத் தன்னை
வசமாக் குறிகண்டு வாழ்த—னிசமாயின்
ஊசித் தொளையி லுயர்வானங் காண்பதொக்கும்
காசிக்கு மாகாது காண். (௧௨௨)

குறியிழக்கிற் காணு குறிகடந்த தன்னைத்
தறிபோ லிருந்துஞ் சமாதி—பிறிதாகும்
இந்நிலைவிட் டாலென்னி னெவ்வா றுதற்சுகமா
முன்னிலைக்கு மேலா மொழி. (௧௨௩)

ஆத்துமா நந்தமோ வாயுங்காற் றற்பிரியம்
பேர்த்துவிட யத்தின்பாற் பேறுமே—சீத்து
வெறுக்கின் வெறுப்பாகும் வியாத தன்னை
மறுத்தலா லாமே மயல். (௧௨௪)

தன்னைவிட வேறன்றேற் றனின்ப மாகாது
தன்னைப் புறங்காணிற் றன்வேறும்—தன்னைத்தா
னெவ்விடத்துங் கண்டக்கா லின்பந்தான் வேறில்லை
யிவ்விதத்தான் மெய்யா மிது. (௧௨௫)

தனக்குப் புறம்பற்றித் தானின்ப மாகுங்காற்
றனக்குப் புறம்வேறு தானு—நினைக்குங்கா
லெல்லாஞ் சுயஞ்சோதி யேகவெளி தானுகா
இல்லாது மின்ப மிதின். (௧௨௬)

அத்துவிதா னந்தமோ வான்மாப் பிரமமெறு
மித்துவித மில்லாமை யென்றுங்கா—லைத்துவித
மில்லாத சிற்சோதி னிங்கேயுங் கற்பிதமே
இல்லாமோ வுண்டாயி னிங்கு. (௯௭)

பிண்டம்பின் டித்தபொருள் பேதம்போ லென்பார்சிலர்
அண்டம்பின் டங்களிரு வாக்குவார்—கண்டித்து
நிற்கும் பொருளன்று நில்லாப் பொருளன்று
தற்பா வனையாலே தான். (௯௮)

வித்தியா னந்தமோ விஞ்ஞானத் தாமதுவுஞ்
சுத்தொமசி வாக்கியத்தாற் றான்விளங்கும்—இத்திறத்தான்
ஆக்கையா லன்றியுயி ராத்தா னறிவிப்பார்
வாக்கியத்தா லன்றி வரா. (௯௯)

வாக்கியத்தா லன்றியிது வாரா தெனன்மெய்யே
வாக்கியமுஞ் சிந்தையும் வந்தவிடம்—நோக்கி
னுணர்வெளியின் வேறன் றுணர்வெளியே யாமென்
றுணரினது கற்பிதமென் றோது. (௧௦௦)

படிக்கநிறை நீர்க்குளம்போற் பாவிக்கி னன்றேல்
படிச்சா தனவின்பம் பார்க்கிற்—றிடப்பெறும்
என்று விஷய மெய்விடத்துத் தற்கண்டால்
அன்றே யறுமென் றறி. (௧௦௧)

தன்னைமற வாதிருக்கிற் றன்னைமறை யாமையுந்
தன்னையிழந் தாலொளியுந் தானிழக்கும்—என்னே
இதுதா னறியாதா ரென்கொண்டோ வாழ்வார்
மதியாதென் றோரார் மறந்து. (௧௦௨)

சிற்சோதி பேதங்கள் செல்லளவு நீக்காமே
சிற்பேத வானந்தஞ் சித்திக்கிற்—கற்பனைக
ளில்லாமே நிச்சயத்தா லில்லாகுந் தற்சொரூபம்
கல்லாமை யாலே களை. (௧௦௩)

தன்னிடத்தி லெவ்வுயிருந் தன்னையவற் றின்பாலும்
தன்னிடத்தி லெவ்வுலகுந் தான்காணின்—தன்னிலேதான்
எத்தனைதான் கற்றாலு மெத்தவந்தான் செய்தாலுஞ்
சித்தங்கா ணார்க்குண்டோ செப்பு. (௱௰௪)

கண்ணிலான் மாங்கனிக்குக் கைக்கோ லிழந்தாற்போ
லெண்ணமெலா மின்பொன்றக் கெய்திழப்பர்—நன்றாக
மெப்பொருளெங் கெவ்வண்ண மெங்கிலையென் றாயாதா
ரெப்படிதா னுய்வா ரிவர். (௱௰௫)

நான்கபா லத்தாலே நாடிப் புறங்காணேன்
நான்கபா லத்தாலு நாடுங்கால்—வான்கமல
முன்பின் னிடையொன்று மூன்றுலகு மில்லாமை
நன்கமைந்து நாடப் பெறின். (௱௰௬)

என்னையன்றி யொன்று மிருக்கப் பெறினன்றே
என்னையான் காணாமைக் கேதுவாம்—என்னே
அணுவேனு மென்னிலேயுங் கன்னியமன் றாயின்
றணுகா தெனையன்றி நாடு. (௱௰௭)

பரிச்சேத மூன்றும் பரஞ்சோதி காணின்
எரிப்பஞ்சு போலே யெரியும்—பரப்பி
அலங்கார மாத ரடியாருங் கெய்யன்
துலங்குமோ வித்திலேதான் சொல். (௱௰௮)

என்னையே பல்லுருவா யென்னிடத்தி லியான்பண்ணி
யென்னையான் போசித்து மின்புற்று—மென்னை
விருப்புவெறுப் பாய்க்கண்டும் வேறொன்றுங் கொண்டும்
இருப்பதுதான் பொய்யோ வினை. (௱௰௯)

என்னைத் தவிரமற்றிங் கேதுமிலை யென்னையே
யுன்னையே யீசனென்ப தொக்குமே—தன்னொளிசேர்
நிச்சோதி யாலொன்றே செய்கைக்குணத் தாலிரண்டாம்
அத்தமிதி லையமிலை யால் (௱௨௰)

சிற்சொரூப மொன்றுமிற் செய்கைகளு மில்லென்னே
சிற்சொரூபக் கண்ணிழப்பாற் சேர்ப்பலவாம் — சிற்சொரூபங்
காணாமை யாற்றுற்றுங் காணு மிருவினையிற்
காணாமை மெய்க்கண்ணோ. ([illegible])

செய்கைகளை மேற்றெறிகுமே ராயிருக்கச்
செய்கையொன்று மென்னையாம் செய்பலவா — செய்கைகளோ
அவ்வெப் பிறப்பிறப்பின் காய்ச்சை யுயிர்ச்சென்னில்
அவ்வவினைக் கின்றே மறை. ([illegible])

சாட்டி. வியாட்டிகளோன் சம்பந்தங் காட்ட
சாட்டி. வியாட்டியிருள் சாரும் — சாட்டி
யபரிய ஞான்று ஞயமன்றி யுண்டோ
யபரிய மெய்ஞ்ஞானம். ([illegible])

ஆலையி லெண்ணெய்போற் றெல்லுமை மறுமைக்
ஆலையி யாகாமேற் றென்றுமே — ஆலையில்
புண்ணியமன்றி யுண்டோ நலமைய யண்ணியுண்டோ
முன்னைவினை யென்றுமெய் தேஞ். ([illegible])

தீயா வினைவியே பார்த்த வறிந்தார்
மெய்யா முனையன்றி வேறில்லை — தீயே
அறிவை யறிவா யறிந்திலையாக் கெய்யும்
அறிவுகண்ட மாரு மறை. ([illegible])

ஒருதொழிலு மில்லை யுடலன்றி யாய
வொருமெய்ப் பழுன்றி யுண்டோ — ஒருவிலையும்
இச்சையன்றி யில்லை யிதுவுமுணர் வன்றியே
இச்சிப்ப துண்டோ வினை. ([illegible])

உணர்வன்றி யில்லை யுயிராயி னேர
துணர்வன்றி யொன்று முளதே — உணர்வதனைக்
காணி னிருவினை காணுமே பேறுபா
காணத்தா னின்றே கவிவ். ([illegible])

உத்தேச லட்சணத்தா லொரு பரீட்சையினுஞ்
சத்தியு மையமுற்ற தின்றியே—வித்தகமே
னாமேறு மேதுத்தாற் கட்டினொத்த [illegible]
[illegible] விறுமேயா விளம்பு. (கஎஅ)

உருவுரு வில்லாத வொன்றுறுவ [illegible]
வருவுரு வில்லாத [illegible]—வுருவுருவம்
[illegible] வொன்றுரைத்தா லொன்றிரு
[illegible] புறைத்து [illegible]. (கஎகூ)

பூவிலொன்றி [illegible] றுணர்விலொன்று [illegible]
வெளியிலொன்றிற் [illegible]—[illegible]
[illegible] மொன்றிலது [illegible] [illegible]
[illegible] றுறிய [illegible]. (கஅ0)

இருவொன்றின் [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]—அருவொன்றி
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. (கஅக)

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]—[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. (கஅஉ)

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]—[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. (கஅ௩)

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]—[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. (கஅ௪)

சிற்சொருப மொன்றுயிற் செய்கைகுணம் வேறொன்றே
சிற்சொருபக் கண்ணொழிப்பாற் சேர்த்தலினிற்—சிற்சொருபங்
காணுமை யார்க்குற்றங் காணு திருவினெனிற்
காணுமை யெய்திக் கவை. ([illegible])

செய்கைகுணம் போற்றெரிதுபோர் தாயிருக்கத்
தெய்வமொன்றே யென்னலாம் செப்புவ—செய்கைபோல்
அல்லற் பிறப்பிறப்பிங் காக்கைக யுயிர்க்கெல்லாமில்
அல்லலிதைறாக் கின்றே யதை. ([illegible])

சமட்டி வியட்டிகளென் சம்பந்தங் காட்டச்
சமட்டி வியட்டியிருவல் சாரும்—சமட்டி
வியாபியா மொன்று மதுவன்றி யுண்டோ
வியாபியா மெதன்ப தது. ([illegible])

ஆலாதி யென்னையேற் றொல்லுலக முண்டமைக்
ஆலாதி யாகவேற் றென்றுமோ—ஆலாதி
யன்னையன்றி யுண்டோ வுலகமலை யன்றியுண்டோ
முன்னைவிதுற வென்றுமென் றேது. ([illegible])

ஐயா விதுவெய்தி யார்தா னறிந்தோர்
மெய்யா முனையன்றி வேறில்லை—ஐயோ
அறிவை யறிவா யறிந்தவர்க் கென்பன்
அறிவகண்டா மாரு மதை. ([illegible])

ஒருதொழிலு மில்லை யுடலன்றி யாவ
தொருமெய்யு முனன்றி யுண்டோ—பொருளனையாம்
இச்சையன்றி யில்லை யிதுவுணர்ந் தன்றியே
இச்சிப்ப துண்டோ வினை. ([illegible])

உணர்வன்றி யில்லை யுயிராயி னச்ச
துணர்வன்றி யென்று முளதோ—வுணர்வதனைக்
காணி னிருவரில்லை காணுமே பேதமற
காணத்தா னின்றே நவில். ([illegible])

உடற்றேக லட்சணத்தா லொரு பட்டமையிருள்
மற்றிடு மையறுந்தா னின்றிடே—வித்தகனே
கானறு போதத்தாற் கட்டொழித்த நிசயத்தான்
விண்ணு விறுவியா விடாய்ப். (௧௪௮)

உருவுள் வெளியென்னி லொன்றுருவ மாகே
மருவுஞ் வெளியென்னி னாகு—மருவுருவம்
மன்றுள் ளனவொன்று மென்றுணர்த்த லென்னவே
இன்றே யுறைகுந் திரு. (௧௪௯)

அளிவெளி மேசோ னுரைவொன்று மில்லை
வெளிப்பவ்வுளிற் பரமற்ற பேறே—தெளிவின்றே
மாவத்தா னவ்வெளிலது காருறு வொருவெளியில்
லவா துறிய விது. (௧௫௦)

இருவெளியின் றூடை யிடைறுய மனமே
வுருவெளி யறிந்து மறையும்—அருவெளி
வெளியறி யாதிருந்து முன்வெளி மின்றுறும்
சவ்வேறிவெளி தித்துர நாங்கு. (௧௫௧)

கிடைக்கா வின்றுவெளிக் கேரை இதப்படையா
[illegible]
[illegible] (௧௫௨)

தேக்கா வன்றுவத் தேவைகற ருத்தலில்லே
[illegible]
[illegible]
மன்றுறு [illegible]. (௧௫௩)

தேகமே கனமறுந் தேற்ற பலவில்லே
சொல்லறுவான் சொல்லிடா செல்லுறுவா—துக்
கிலையற்றித் துன்பங்கள் துனைச சொல்லக்
கிளையற்றி யெங்குமாத் தான். (௧௫௪)

படைத்தி ராமென்னைப் பாரயிர்போன் மன்னோர்
குடபெதும் போற்பிம்பங் காட்டி—கடனீர்
அலையாதி தோற்றம்போ லாணிமுல்போற் கானற்
சலம்போலக் காணுஞ் சலம். (கங)

மன்றூதி காண்மன் மயக்கத்த தாமுடலும்
கன்றூ வினையன்றி கன்றூமெனிற்—கன்றூறக்கக்
தேடுவேறு தெரியவிலை யிச்சாறூா னக்கிரியைய
யேறு புரிதலிலை. (கச)

பாதாதி கேசப் பரிசத் தெரிவின்றேல்
ஏதா துடலிருப்பிங் கேதறியும்—நீடியாய்
அவ்வறிவி லேயுடலோ வவ்வுடலி லேயறிவோ
அவ்வறிவி லாய்ந்திங் கறை. (கரு)

தோன்மிறுக்கோ வின்பந் தொலையாம லப்போர்வை
தோன்மறைப்பைத் தன்னினைத் தாக்கர்தம்—மேன்மிதுப் பால்
உன்வெகை மென்மையே லொதிற் பயனில்லை
கன்வெங்கா றாக்குருடோ காண். (கசா)

ஆகாய மான்மாவை மாயா திலெயென்மை
போகாதி தாய்ப்பதெது பூதமெனில்—ஈகான்
அறியாதே கூட்டாவி றுமென்னிற் றுக்கந்
தறியாது தென்றேறு வரை. (கஎ)

எல்லாஞ் சுபாவந்தா னென்றூ லுதைத்தேது
நல்லா யதற்கதுவே நன்றூமெனிற்—புல்லறிவால்
ஏதேது சொன்றூலு மெல்லா மதுவென்னை
யேதேது மாகா திது. (கஅ)

சண்டி மாட்டைப்போலுஞ் சாதிப்பா லென்னபயன்
அண்டபிண் டப்பகுப்பை யாராயிற்—கண்டிலகொல்
தோற்ற மொடுக்கந்தான் றெல்லறிவின் பாலதே
தேற்றந்தா னின்றேஸ்ரீ செப்பு. (ககூ)

என்றுல வறிவுதய மில்லா தவனுக்கும்
பொன்றாத முக்குணமும் பொன்றுமெனி—னன்றேகாண்
நின்மலவான் மாவடைவ னித்தமுத்தி சாயுசியன்றான்
என்பா னிதற்கென் னிசை. (௧௪௨)

மன்காணிற் றெருநாயிலே மாவெளியிற் கண்டயிலே
கண்காணிற் காணுமோ காணுலகம்—என்னுறும்
நினைவு தினைக்காணி னினைப்புறப் புன்றோடா
அனைத்துந்தா னுமென் றறி. (௧௪௩)

ஞானமது வான்மா ஞானசத்து மாமோ
ஞானகா ரணக்காரூ கூற்றே—புணரிற்
பரப்பின்னை மாகா பரற்சோதி யான்மா
பரிச்சின்ன மாமோ பகர். (௧௪௪)

ஆலைப் பருதிகெடுன் றுடமா யாவதி
நிலமுத்தி யென்பனது செப்புங்கான்—மூலமுத
லேதோ விருப்பிடத்த னேதோ வுதித்தொங்கு
மேதோ சுபாருசோதி யிஃது. (௧௪௫)

இருக்லனர்ரே போகு மிராகதொங்கள் போகும்
இருக்குமோ கன்மையன்றி பேதும்—இருக்கிற்
றெரியதனை நீக்கித் தெரிப்பாறுநிலைக் காட்டுந்
சரியாகிச் சகுணமே யாள். (௧௪[illegible])

அன்மா விருக்கு வழியாப் பவத்துன்பம்
அன்மா வயிர்க்கு வடையாதே—தான்கூறிற்
பரிக்குமன் காணிற் பவாதொன் றுலியங்கள்
வற்கு தணுமோவ யிது. (௧௪௭)

அனுமானத் தயே யறிவெப்போற் காணும்
அனுமானத் தன்மெய்ய தாகும்—அனுமானம்
மத்துவிலே காட்சியை யாமேதோ பேசின்பம்
இத்திமத்தா லென்றே யிசை. (௧௪௮)

இச்சாதி சத்தியன்றி யெவ்வுலகும் தாம்படையா
இச்சாதி சத்தியே யீங்குண்மை—நச்சோம்
புறதேவ வதையென்னும் புத்தியிலா வாமி
நறவூன் புணர்ச்சி நயந்து. (கசுக)

சத்தியே மெய்யென்னிற் சத்தி சடமாமே
சத்தியன்றி யின்றென்னிற் சாதனங்கள்—சத்தி
அறிவன்றி யுண்டோ வறிவு மதனால்
அறியுமெனின் மெய்யோ வறை. (கஎ0)

சிவேச ராலுஞ் சிற்சத்தி யாலியங்குஞ்
சிவேச ரொன்பனவுஞ் சிற்சத்தி—சிவேசர்
பாசங் கடந்து பரஞ்சோதி யாமதுவு
நீசத்தி யென்றே நினை. (கஎக)

நால்வாக் கிடத்துநீ நாடுங்காற் சிற்சத்தி
நால்வாக்கை யன்றியுண்டோ நான்மறையும்—நால்வாக்
குபதேச மன்றோ வுயர்முத்தி யாமே
தபவே துவினாலே தான். (கஎஉ)

சத்தியன்றி யுண்டோதான் சத்திபல வாலுஞ்
சத்தித் தொடக்கறுக்கிற் றானுண்டோ—சத்தன்
தனித்துச் சுகமடைந்து தான்சும்மா நிற்பன்
இனித்தான் வழக்கே னிசை. (கஎங)

சயினமதந் தானே சகஞ்சத் தசத்தாம்
நயனத்தாற் பின்னபின்ன நாட்டி—அயனத்
தறியாக் குடும்ப மனுதியே யென்பன்
வெறியர்க்கு வேறோ விதி. (கஎச)

தேக விலட்சணனாய்த் தேக பராமிதனாய்த்
தேகபோ கத்தனாய்ச் செப்புங்காற்—றேகிதான்
யெப்பொருளிங் கெவ்வாறென் றெத்தொழிலெக் காலந்தான்
இப்படியென் றுய்ந்தா னிலை. (கஎரு)

ஆகாயங் கால மதன்முத்தி யாகமொடு
சாகா வுயிர்முத்தி தான்பந்தம்—ஏகாத
தன்முத்தி யாகமொடு சார்புண் ணியபாவம்
கன்மத்தா லாம்புட் கலம். (கஎசு)

என்னுமிவை பத்துந்தா னென்று மநாதியெனின்
என்னே துயிலுங்கா லில்லாமை—மன்னுமெனின்
காண்பா னிலையோ கருதலொழிந் தாலென்னிற்
காண்பா னினவோ கழை. (கஎஎ)

அன்னிய மென்று லறியாத தேன்சுழுத்தி
யுன்னியமென்று லிங்கு டோன்றும்—தன்னிலையாற்
காணுமை யாலென்னிற் காட்சிநினை வன்றியிலை
காணு நினையுலகே காண். (கஎஅ)

நினைவுலக மாயி னினைவழிந்தா லின்று
நினைவுளார்க் கன்று நிகழும்—நினைவுக்
குபாதியிடங் காணி ருளறத் திடமுண்
டபாயந்தா னெங்கே யறும். (கஎகூ)

தார்க்கிக னேவென்னிற் றன்சோட சப்பொருளால்
யார்க்கா யினுஞ்சலையா னெங்கேனும்—பார்க்கிற்
பரமாணு சங்கத்தாற் பாராதி யாகும்
பரமாணு மானந்தான் பார். (கஅ0)

பிரமாண சஞ்சயமும் பேசுபிர மேயம்
பிரயோச னத்தோடு பேணும்—நிருணயமுஞ்
சித்தாந்த திட்டாந்த சிர்ச்சல்ப நிக்கிரகம்
எத்துவா பாச்ச லினி. (கஅக)

சாதிவி தண்டையொடு தான மவயவமும்
வாதம்வை தர்க்கமிவை வாதிக்கின்—பேதமாய்
எச்சமயத் தோர்சொல்லு மெவ்வகைவா தப்பிணக்கும்
அச்சமயத் தாங்கே யறும். (கஅஉ)

ஆன்மா பலவா யறிவுமய மாம்விபுவென்
ருன்மாவை நிச்சயத்தா லாங்கறைவன்—ஆன்மா
வுடலளவோ வன்றே லுணராத தேன்மற்
றுடல்போகப் பேறிங் குரை. (௧௮௩)

அப்போகங் காணி லவர்செய் வினையறவே
அப்போதப் போதெடுத்த வவ்வுடலா—லப்போ
தபிமானத் தாலன்றோ வான்மா பலவாம்
அபிமான மில்லா ரறை. (௧௮௪)

நன்றாநின் சங்கைதனை நாடிலிவை தாமெங்கே
நன்றாய் நிகழ்வதுநீ நாட்டமுறின்—அன்றே
யுடல்போக கன்ம முறுநியபி மானம்
இடங்காணு தோடு மிவை. (௧௮௫)

நினைப்புமறப் பில்லா நிலையுயிர்கள் காணும்
நினைப்புமறப் பெங்கே நிகழும்—அனைத்திடந்தான்
ஒன்றேயன் றென்னி லுணராத வன்போலும்
நன்றாய்க்கண் டாங்கே நவில். (௧௮௬)

கண்டபொருள் யாதுங் கருதநினைப் பென்மையேல்
கண்டவ ரார்போயுங் காணுமே—துண்டமனப்
போக்கென்னின் வேறாநீ போகுங்காற் கண்டாயோ
தாக்குவிட யஞ்சடமே தான். (௧௮௭)

அறிபொருளை யன்றி யறிவதனைக் காணாய்
அறிபொருளு மின்ன தறியாய்—அறிந்தபொருள்
போலிவடி வென்னிலோ போலிவடி வாயதெது
சாலப் படித்துணர்ந்திர் சற்று. (௧௮௮)

பிரதிபிம்பந் தானுண்டோ பிம்ப மறையிற்
பிரதிபிம்பங் காணுமெனிற் பின்னும்—உரனின்றே
கல்லாரு மேலாரோ கற்றுணர்ந்த மேலோரை
ல்லா யுடைந்துய்ய நாடு. (௧௮௯)

அடுத்தமய மாகுமே யான்மாவென் றேதின்
அடுத்தபொரு ளாயெங் கமைவ—னடுத்த
உடலளவா யின்றென்னி லுன்னி லுணர்வாய்
உடலளவா காவெனன் றுணர். (கக0)

உன்னலள வாயென்னி லுன்றாச் சுழுத்தியுறல்
உன்றாத சூனியமென் றேதிலோ—இன்ன
இருவகையு மல்லார்க் கிலகுவன்கா ணென்ன
வொருவனல ளுமன் றுணர். (ககக)

என்று லஃதெங்ங னேகவான் மாவாகில்
ஒன்றேயெல் லார்க்கிலகு மொத்திலையே—நன்றே
யறிவன்றி வேறு யறிவர்தா மென்ன
அறியாத தென்றோ வறை. (ககஉ)

அறிந்தா ரறிவை யறியாதார் வேறே
அறிவா ரிருவ ரனையர்—பிறிதாகார்
தன்னையறி யாதானைத் தான்வேறு யேயறித
லின்னதொழி லால்வே றிவர். (ககங)

அனைத்துயிரு மொன்றே யறிவா தலினால்
அனைத்தறிவு காணி னகலும்—அனைத்தென்னும்
பேதந்தா னக்கணமே பேணிற் பெரியோரை
வாதத்தா லாமோ வழி. (ககச)

வேதாந்தந் தானோ விதிக்கு முபநிடதம்
வேதாந்த மாறாய் விதியுமோ—நாதாந்தம்
வந்ததா னேபலவாய் வாய்த்த தெனயாங்கல்
எத்துசமு சாரமென வென். (ககரு)

வாக்கியஞா னத்தால் வருநாச பாசமுந்தி
யாக்குமெனும் பாற்கரிய மாராயின்—தாக்கற்ற
வின்மாத் திரந்தானே ஓவேச ராய்யமயங்கல்
அன்பாஞ்சம் சாரமென லாம். (ககசா)

ஞானே தயத்தாலே நாசமயக் காமுத்தி
தானே யறுமென்று சாற்றுமால்—ஈனமிலா
மாயாவா தந்தானு மாப்பிரம மேயுலகா
யாயாமை பந்த மது. (௧௯௭)

கன்மஞா னத்தாற் கழிதல்பந்த முத்தியெனும்
தன்யாத வப்பிரகா சன்றுனும்—தன்மயமாம்
அப்பிரமந் தானே யனைத்துலகுக் காதியெனச்
செப்புயோ காயனமுந் தேர். (௧௯௮)

தற்சொருப மேமேவுந் தன்னின்ப மேலில்லை
வற்புறுத் துங்கிரீட வாதமுடன்—அற்புதமா
நாதாந்த மேபிரம நாடுசத்த வாதமிவை
வேதாந்த மென்றார் வியந்து. (௧௯௯)

ஞானே தயத்தி னவநவமாத் தோற்றுமது
தானே சுயம்புநிலை தானாகும்—ஏனேகாண்
முடிவுறவு தாளாண்மை முன்காணு வின்பக்
கடல்கண் டதனாலே காண். (௨௦௦)

சிற்றறிவு சாட்சி சிதையா திருக்குமெனின்
முற்றறிவு மற்றே முடிவின்கண்—ணற்றகுறி
யெல்லாஞ் சுயஞ்சோதி யேகவடி வாநம்மை
யல்லாது காணே மது. (௨௦௧)

பசுபதி பாசப் பகுப்பை யனாதி
நிசமென்று நித்த நினைவில்—வசமாகக்
கொண்டுசா திக்கவல்ல கூறுகெட்ட சித்தாந்தம்
அண்டப் புறட்டென் றறி. (௨௦௨)

பூத பவுதிகமே பூரணமா முட்டிறம்பி
லேது மறியா ரிவையன்றி—வாதிடுவார்
பாவனையோ சிவேசர் பாவனைதா னேதறிவார்
பாவனு தீதமெனிற் பார்த்து. (௨௦௩)

ஏதுதானோ சிவ னேதுதானோ வீசன்
எதுதான் சகமென்று மெண்ணாய்—மதிதன்னால்
வேடங் குணஞ்செய்கை வேறாச மிவையென்னிற்
பாடந்தா னன்றோ பகர். (௨0௪)

சடமா தலினாலே சாதிக்க லாமோ
சடமன்று வேறென்னிற் சாற்றாய்—மடமன்
றறிவே சிதாபாச னானந்த மீசன்
பிறிதாகா வொன்றும் பிறழ்ந்து. (௨0௫)

அறிவென்று மானந்த மாகாது தன்னை
அறியிலா னந்தத்தி லாழும்—பிறிதாகும்
ஆறாறு தத்துவமு மாணவமு மக்கணமே
தேறா வதுவீடு தேர். (௨0௬)

என்றா லஃதுண்மை யெம்மனோ ருக்கேற்கும்
பொன்றாத தத்துவமும் போனவிடம்—நன்றாகும்
உன்னையன்றி வேறுண்டோ வுண்டே லஃதெங்ஙன்
தன்னை யறியாச் சடம். (௨0௭)

ஓதிலெதி லாயவ்வை யுண்டில்லை யென்பதெங்ஙன்
பேதிக்கு மாயையே பேணுமிடம்—ஆதி
எனிலுண்மை யம்மாயை யேதோ விடமே
தனில்வேறா காணா யுனில். (௨0௮)

இருள்போலு மென்னி லிரவியன்றி யுண்டோ
இருள்பூமி சாயையெனி லெங்ஙன்—இருளுந்தான்
சூரியனில் வேறாமோ சூரியன்மு னில்லையெனிற்
சூரியனே கண்ணாகிற் சொல். (௨0௯)

கண்ணிரவி யாகிலிலை காணுமிரு ளென்பையேல்
கண்ணறிவு தானாகிற் காணுமோ—நண்ணுமயல்
சோதிதா னாமனவுஞ் சோதிக்கி லுண்டென்னிற்
சோதியே மாயையெனச் சொல். (௨௧0)

எப்படியான் சொல்வனெனி லெப்பொருடான் போயதெங்
அப்போ துளதாகு மன்னியமே—லெப்போதும் [வன்
அவ்வறிவு கண்ணே லணுகா தஃதென்றும்
அவ்வறிவே மாயை யறி. (உ.கக)

அறிவுக்கு வேருகு மானந்த மென்னில்
அறிவின் வரைய தறையிற்—பிறிதென்போம்
எல்லையிலா தெங்கு மிலகு மறிவென்னில்
எல்லையிலா வின்ப மெது. (உகஉ)

சச்சிதா னந்தநித்தந் தானகண்ட மாமறிவேல்
அச்செல்லாம் வேறே வறிவுக்கு—இச்சி
அறிவிலக்க ணத்தை யாயாத பேதாய்
அறிவன்றி யுண்டோ வறை. (உகங)

அசத்தாதி லட்சணத்தா லானதிது மாருய்
அசத்தாதி போன்முடிவி லாகு—நிசத்தில்
விடாப்பார்வை யாலே விளங்குமா லுண்மை
விடாப்பார்வை யாலே விதி. (உகச)

அறிவுக்கு வேறென்னி லானந்த மூடம்
அறிவே யதுவென்னி லாங்கே—பிறிதுண்டோ
கண்டா ரிலையென்னிற் காணுத போதுண்டோ
கண்டாலப் போதுமிலை காண். (உகரு)

சிற்சோதி யன்றியிலை சீவேச ராமயக்கம்
சிற்சோதி காண்போர்க்குத் திருமே—சிற்சோதி
தன்னையன்றி யில்லையே தானே சகமாதி
தன்னையறி யார்க்குண்டோ தான். (உகசு)

விசிட்டாத் துவிதந்தான் விட்டுணுவே தெய்வம்
பசுப்பகுதி யுய்யும்வகை பார்ப்பான்—நிசத்தென்றும்
துன்னயச்சிர் வைகுந்தர் துன்ன வளிக்காரோ
தன்னடியார் தாம்பெறவே தான். (உகஎ)

என்னு மஃதுடையா னெம்பெருமா னுக்கடியேன்
தன்னுடம்புந் தன்னுயிருந் தானறியான்—முன்னவனைப்
பாவனையாற் பூசித்துப் பல்லாண் டவனடிக்கீழ்ச்
சாவதனைத் தீர்ந்திருப்பேன் றான். (உகஅ)

என்பா னவனென்னி னெவ்வாறு தானுய்வான்
தன்பா வனையின்ன தானறியான்—தன்னைத்
தடியாகக் கொண்டுடையான் தானுந் தடியாய்ப்
படிமீது பூசிப்பான் பார். (உகக)

அய்யய்யோ வென்னமதி யார்காணப் பூசிப்பான்
மெய்யா முடலன்றி வேறறியான்—பொய்யாம்
உறக்கத் திவையறியா னுண்டுறங்கத் தானறிவன்
றிறக்கத்தா னுண்டோவாய் செப்பு. (உஉ௦)

வேடங் குணஞ்செய்கை விட்டுணுவோ வல்லவே
மூடன்றான் கொள்வனோ முற்றுணர்ந்தோய்—நாடில்
அசத்தா இலக்கணத்தா லாகாதே தெய்வம்
அசத்தாதி யன்றோ யறை. (உஉக)

பரமான்மா சீவான்மா பாராதே கூறிற்
றிரமாஞ் சொரூபந் தெரியாய்—வரிசைகெட்ட
வாயே யுனக்கென்னில் வல்லோர்நூ லாலென்னின்
ஞாயமிலா துண்டோ நவில். (உஉஉ)

ஞாயமிலா தில்லை நவிலவறியே மென்னின்
ஞாயத்தாற் றேற்றவல்லார் நாடாதென்—காயக்
கொழுப்பாலோ மூட குணத்தாலோ செல்வச்
செழிப்பாலோ கேளாய் செவி. (உஉ௩)

தேகாந்த சூக்குமத்தாற் றெண்ணீர் நதிகடந்து
போகாந்த கேவலமும் போயகன்று—ஏகாந்த
சத்தியவை குந்தனடிச் சார்ந்திருக்கும் பாகவதர்
நித்தியப் பேருற்றார்க ணோர். (உஉ௪)

சத்தமுறு மானத்தாம் சாதிக்கி னென்னபலன்
சத்தாதி லட்சணமுஞ் சாற்றுவீர்—சத்தாதி
கொள்ளும் பொருள்களெவை கோளையறி வாலுணர்வீர்
வெள்ளைநா மத்தால் வியந்து. (௨௨௫)

தூலவி யன்றேற் றொருபூவானி யார்காணுய்
மாயுருவ மோவழிய மானதுவோ—போலி
வடிவாகின் றுலே வினைபொருளன் றேதும்
மடமன்றே பாழென்னின் மால். (௨௨௬)

அறியப் படாதென்னி லாரா வறியான்
அறிவின்ற நம்மா லறையில்—வெறியாகேன்
நாமா றுடலென்னி னல்லுறக்கத் தெங்கேதான்
நாமேதுப் போதென்னி லுறும். (௨௨௭)

சூனியத்தைக் கண்டு சுகமுற் றெழுந்திருப்பை
யெனில்லை யப்போது மென்றுதே—காணாய்
இருந்தமறி யேனென்னி னெப்படிநா னென்னை
பெருந்திண்டிப் பேயேபேசு. (௨௨௮)

சாக்கிரத்துஞ் சொப்பனத்துந் தண்டாச் சுழுத்தியிலும்
போக்குவர வற்றிருந்து போந்தபொருள்—சாக்ஷியதாய்க்
கண்டு களித்திருப்பன் காணேறு னென்னையொளில்
அண்டர்கோ னுக்கடியா ரார். (௨௨௯)

ஆராயி னென்னை யறியப் படாவியலாக்
கேதுவோறு னின்னதெனச் செப்புதற்கும்—பாராதே
பொன்று மிதுவெப்போ வெங்கேயான் டைதுவை
யன்றே பிதற்றென் றறி. (௨௩௦)

அறிவான்மா வாகி லறுதி புகல்
அறிவுக்கு வேறு வறையில்—அறிவும்
உடலதுவோ வன்றே யுலகதுவோ வன்றேல்
மடமையுற வோவன்றேன் மற்று. (௨௩௧)

எவ்வளவு தானேனு மெனைக்கன் னியமன்றேல்
இவ்வுலக மொங்கி யிதிலென் னில்—இவ்வகைதான்
எப்போது மன்றே யெவனைக்கண்ட போதென்னின்
அப்போ துலகெங் கனை. (உகஉ)

அப்போது போயதெனி லன்றியுமே யுண்டிடமோ
எப்படியாள் சொல்வதெனி லென்னபொருள்—அப்பொரு
ளாய்ந்தறி வுறுதியே வுருவுளனைக் கென்வாய் |டான்
நியதுவே றன்றென்ன கேள். (உகங)

நீதருமனி யோழிந்த ஞானந்தான் போயதென்று
பேத வாதத்தாலே பேசிப்பை—பேதாய்
விளைமுதலுன் மெய்யோ விலைத்தமோ சொல்லோ
அனையதுதா னேதென் றறி. (உகச)

மெய்மறிய மார்க்கமெனின் மாண்டாரைப் பூவிந்
துகாமறைத வென்று மருளோ—மெய்மறியான்
ஆண்டாள் குருதெய்வ மாமென்னிற் றூலமோ
மாண்டாற் பிணமா மறி. (உகரு)

பிணமென்று சொல்லாதே பேசி லுயிரை
ஏதுவாகித் முத்திபெறி னன்றோ—பிணமன்றி
மனமேறுவன் றென்னின் மதிமயக்கோ தொல்லுழக்கோ
என்னுரைத் தென்றே பிணை. (உகசு)

பெரிதா மவையைப் பெரியோமென் றேறித்
புரியா துடலே புரியா—தொருதெறிவர்
செய்த விருந்ததெனிற் செல்விடமேல் வாமமேறு
செய்வகைதாய் பரிக்கற் செய். (உகஎ)

பின்றுவின் வாதோ வியாரம் தச்சமயங்கள்
பொன்ற வித்துடலே போதுமோ—அன்றோ
வெளிப்படு மென்னில் வெளியுஞ் சடமாம்
வெளிக்கிடந்தா னுன்போ லிது. (உகஅ)

பிராணன்றா னென்னிற் பெரும்பாலு மூடம்
பிராணன்றா னின்றேற் பிணமாம்—பிராணன்
இருக்கி லெவையு மியற்றுமே யென்னின்
இருக்குந் தாயிலெங் கிசை. (உ௧௯)

ஓய்வென்னி னுண்டே யுலக மறிவென்றே
ஆய்வதுவு மின்றே லதுவாமோ—வாய்வி
னமிசந்தா னன்றோ வறியாயோ பேதாய்
துமிலப்போர் செய்வாய் துணிந்து. (உ௨0)

அல்லாவே தெய்வ மறிவாயோ சொல்லன்றி
எல்லாம்வல் லோனென்னி லென்னபொருள்—சொல்லாற்
குணங்குறிக ளற்றதெனிற் கூடாப் படைப்பு
குணங்குறிக ளுள்ளதெனிற் கூறு. (உ௨௧)

உபாதியிடம் வேண்டு மூளவாகு மென்னின்
அபாயசுக துக்கத் தலைவன்—சுபாவத்தால்
இல்லா னவையென்னி லெவ்வா றுலகளிப்பன்
எல்லா நினைக்கி லெனின். (உ௨௨)

நினைக்கின் மறப்புண்டே நீக்கியிருப் பானேல்
அனைத்துலகை யாக்க வறியான்—இனைத்துணையும்
ஆகாதே யென்னி லறையப் புகுவானேன்
நாகாக்கி னுண்டோ நவில். (உ௨௩)

கொடுஞ்சொல்லு மென்னிற் கொளுமோது மின்றே
கொடுஞ்சீசன் சொல்லென்னிற் கொள்ளோம்—அடுத
வழக்கறுப்ப தின்றேல் வழிபடுவோர்க் கென்றுஞ்
சழக்கறுப்ப தெங்ஙனே தான். (உ௨௪)

செத்தாரை யெல்லாம் செகமுடிவிற் றனெழுப்பிக்
கத்தாவும் வந்து கதியளிப்பன்—பித்தறிவாற்
கண்டபடி சொன்னாற் கடையன்றான் கொள்வனே
வுண்டோ வறிவிங் குரை. (உ௨௫)

ஏகமதம்.

பிணக்குழியி லுள்ளே பிறிந்தவுயிர் தங்கி
மணக்கத்தான் கண்டையோ மாடே—பிணக்கதையை
மெய்யென்று ஞாயம் விதிக்கப் படாநூல்கள்
பொய்பொய்பொய் பொய்பொய்பொய் பொய். (௨௪௬)

கிறிஸ்துமதக் காரோ கிறிஸ்துவே தெய்வம்
கிறிஸ்துவே மத்தியஸ்தன் கட்டிற்—கிறிஸ்து
அனைவர்பா வத்துக் களித்தா னுயிரை
அனைவர்க்கு மாசா னறி. (௨௪௭)

பிதாசுதரோ டாவி பிரிவாக்கி மூன்றும்
பிதாவுக்கு வேறன்று பின்னும்—நிதானிக்கில்
ஆக்கி யழிப்பா னநுக்கிரகத் தாலகத்தைப்
போக்குமத னூலென்பாய் போந்து. (௨௪௮)

ஆறுநா ளைக்குள்ளே யாக்கியுல கேழிற்றான்
ஆறுதலும் றென்னைய யாறுற்கேன்—தேறில்
அவனைப் பிருந்தளித்தா ரூகோதற் சொல்ல
அவமாமே நின்சொல் லறை. (௨௪௯)

வேதந்தான் சொல்லுமெனின் வேதந்தான் மூடமோ
நாதன்சொல் லேயென்னி னன்றேகா—வேதாக்
குதவான்சொல் லன்றிங் கொழிக்குமே சங்கை
பதமளிக்கத் தக்கதோ பார். (௨௫௦)

எட்டாத தாமென்னி னெட்டாத தோவைற்றிற்
கெட்டாத மூடன்சொல் லென்றதென்—துட்டா
வருநாணத் தாலோ வழக்காமென் னூலிங்
கிருப்பா யபவிட்ட மென்று. (௨௫௧)

தேகாதி தாமழியா சீவனழி வாமென்னில்
ஆகாதோ சீவ னழிவென்னிற்—சாகாத
நித்தன்றிக் காண்போர்க்குச் சீவாதி மூன்றுண்டு
நித்தறிவார்க் குண்டோ செகம். (௨௫௨)

அறிவன்றி யுண்டா மனாதியுல கென்னின்
அறிவன்றி யாண்டானுண் டாவன்—அறிவன்றி
இல்லையுல கென்னி னிறையு மிலனுவன்
இல்லையறி வேவிரண்டு மில். (௨௫௩)

அறிவிலே காணு மனைத்தென்னி னுங்கள்
வறிவதனைக் காணி னனைத்தும்—அறிவன்றி
யுண்டோநீ காணு யுனையன்றி யொன்றில்லை
யுண்டாகுங் காணு துறின். (௨௫௪)

எங்கு மிறையென்னி லெவையு மிறையாமே
தங்குபர லோகமெனிற் சாருமே—யங்கமதாய்
ஆகா னுருவென்னி னுஞ்சு னியனென்போம்
ஆகானேற் பின்னே தறை. (௨௫௫)

சர்வஞா னத்தனியன் சர்வே சுரன்கத்தன்
சர்வவல்ல னென்னினே சாற்றக்கேள்—சர்வகுணம்
ஏற்கும் பொருளென்னை யேலா துணர்த்தவெனின்
ஏற்கா ரெவரு மிது. (௨௫௬)

ஏனென்னிற் சிவர்க் கியையாமை யார்சொல்வ
தேனின்பம் போலென் றியம்பறியாய்—ஈனு
முதலுக்கோ செய்கைகுண முன்னமிவற் றிற்கோ
முதலுக்கேற் செப்பாய் முதல். (௨௫௭)

வாசாம கோசரனேல் வாயூமிட மேன்சொன்னாய்
நேசர்க்காச் சொன்னதெனி னீகெடுவை—வாசம்
அறியாநின் பேச்சை யறிவாரு மற்றேல்
அறியான் வழிகாட்ட லாம். (௨௫௮)

ஆதித்தாய் பாவ மனைவர்க்கு முண்டென்றுந்
தீதில் கிறிஸ்துவினுற் றீர்வென்றும்—ஓதில்
ஒருவன் பசிதாக மோயாப்போ கம்பி
னொருவர்க்கெங் குண்டாகு மோது. (௨௫௯)

அவர்சந் ததியா மனைவருட லாலே
அவர்தீ வினையனுகு மாயின்—எவரும்
உடறானோ வேறோ வுடலெண்ணிற் கூடோ
உடலாகும் புள்ளுக் குறை. (௨௬௦)

உடலன் றுயிரென்னி னொட்டா துடலுக்
குடலோடு செய்வதனா லோதின்—மடமன்றே
கத்தியால் வெட்டினனேற் கத்திக்குப் பாவமோ
கத்தனுக்குப் பாவமோ காண். (௨௬௧)

கத்தியன்றி வெட்டானே கத்திக்கும் பாவமெனிற்
கத்தி சடமென்று கண்டிலைகொல்—கத்தி
புரிவானுக் கென்னிற் புனிதனிறை யன்றோ
தெரியினுயிர்க் காமென்னிற் செப்பு. (௨௬௨)

எதைநீ யுயிரென்பை யிவ்வுடல்பா னின்றிங்
கெதையு மறிவா னெவனோ—அதையெண்ணின்
எப்பொருடான் கண்டிலைகொ லிம்மூச்சுத் தானென்னிற்
றப்பாது காற்றோ சடம். (௨௬௩)

சுவாசந்தா னின்றேற் சுகதுக்கங் காணோஞ்
சுவாசந்தான் சீவனெனச் சொல்லிற்—சுவாசந்தான்
மூச்சை மரணத்தின் மூடச்சு ழுத்தியினுந்
தேர்ச்சியிலா தென்னோநீ செப்பு. (௨௬௪)

எட்டப் படாதென்னி லெட்டாத தேன்சொன்னாய்
இட்டவனு மானத்தா லென்றறையிற்—றட்டாகேள்
வந்திமகன் பாவியெனா வாயா லறைவதொக்கும்
எந்தஞா யத்தானு மில். (௨௬௫)

கண்கண்டான் போலுனைத்துக் கண்டானை யொன்றாக்கிக்
கண்கெட்டான் போலொன்றுங் காணறியாய்—மண்காண்
உனக்கில்லை வேறே யுளறத்தான் வல்லை
யுனக்குநிக ரெங்கேதா னோது. (௨௬௬)

பிறந்திறக்கத் தக்கதோ பேதாயித் தேகம்
பிறந்திருக்குந் தேகியெனப் பேசிற்—பிறந்திறக்கக்
காணு யதைநீ கடையி லெழுமென்னை
வீணுயேன் சொல்வாய் விதி. (உ௬எ)

உன்னைச் சுகித்தற் குபாயநினக் கில்லைநீகர்
மன்னனல் காணுய் மதியில்லாய்—பண்ணும்
மகிமையா லேதெய்வ மன்னனந்தம் பேருண்
டஃதான் மதியே மறிந்து. (உ௬அ)

நாமுன்னைப் பட்சிமுத னல்லுயிர்செய் தானென்னை
நாமா ரெனக்காண நாட்டமிலை—ஏமம்
புகுவாய் சிலவுன்னைப் புன்புலா லென்னி
னகுவாரோ கேட்டார் நனி. (உ௬௯)

மனற்சோற்றிற் கல்லாய்தன் மாறுமோ நின்சொல்
உணத்தான் பழகி னுதவும்—நினைத்திற்
சுவையறிநா வன்றோ சுகித்தானெங் குண்டாம்
நவையாநின் னூல்வேத நாடு. (உஎ௦)

ஏழாநா ளாரா லியலும் பிறப்பிறப்பிங்
கேழாநா ளோய்விக் கிடமில்லை—ஏழி
லுனதொழிவு பற்றி யுளறிற் றவர்மேல்
உனக்கெங்குண் டாமுத்தி யோது. (உஎக)

இச்சைப் பெருக்குக்கிங் கின்றேசா திப்பேதம்
மெச்சுமுத்தி யெங்ஙனுண்டா மெய்யிழந்தோய்—சிச்சி
யினிப்பிறப்ப தில்லென்னை யெவ்வாறித் தேகஞ்
செனித்ததற்கு ஞாயமுண்டோ செப்பு. (உஎஉ)

தன்னிச்சை யாற்கடவு டானேதந் தானென்னிற்
றன்னிச்சை யாற்பின்னுந் தான்றருவன்—என்னே
மறைபொய்க்கு மென்னின் மறையும்பொய் யாமே
யிறைவாக் கியமென்னி னென். (உஎ௩)

இம்மை சுகதுக்க முற்றுமிறை யாலென்றும்
அம்மை சுகதுக்க மாமுயிர்கள்—இம்மை
நடத்தையா லென்று நவிறன் முறையோ
மடத்தன்மை யாமே மதி. (உசச)

ஒருபோ திறையா லொருபோ துயிரால்
வருதுன்ப மின்பமெனின் வாயாற்—சரியாகா
தென்றுமுயி ராலென்னி னெண்ணிற் பிறப்பாகும்
என்றேவிவ் வாறுரைப்பா யிங்கு. (உஎரு)

இப்போது செய்வினையா லின்பத்துன் பம்வருமேல்
இப்போ தனுபவிப்ப தெப்போதோ—செப்புகையின்
முன்பிறப்புத் தானுண்டேன் முன்னின்றே லென்றறியேம்
என்பையேற் கேளா யினி. (உஎசு)

தேகநா னென்கை தெரியாத தேனுறங்கின்
ஆகநான் முன்பின் னறிவதேன்—நீகாணு
முன்னை யறியா வுடலாதி யன்றியே
யுன்னையன்றி யெங்கே யுடல். (உஎஎ)

எல்லா மிறையா லியற்றப் படுமாயின்
எல்லா விதிவிலக்கு மென்செய்யு—மெல்லாம்
உயிராலென் றேதி லொருபொழுதன் றென்றும்
உயிருக்கிங் கோய்வில்லை யோர். (உஎஅ)

வெறும்பெயரோ தெய்வம் விவர்த்தமுரு வென்னின்
அறிவா யருவென்னி னாமோ—குறிகோடல்
அன்றேன் பெருமை யறையப் புகினென்னின்
என்ன குறியா லிசை. (உஎகூ)

ஒருகுறியு மில்லையெனி னேயாப்பா மாகும்
பெரியகுண மேற்பதெனிற் பேதாய்—பெரியகுண
மெல்லா முருவத்தி லேற்றித் தொழுவார்போ
லெல்லா வுருவுக் கிது. (உஅ௦)

ஏலா துருவென்னி னில்லா தருவென்போ
மாலாஞ் சடமென்னின் மற்றருவு—மேலோஞ்
சடமென்னத் தோடமுண்டோ சாற்றுதே யென்னின்
இடமுண்டோ காணத்தா னிங்கு. (உஅக)

காணவறி யாதாயிற் கண்டுலகந் தந்ததெது
காணினஃ தாமென்னிற் காணுமோ—பேணித்
துதித்தற்கு நின்குறையைத் தூன்றியஃ தெங்கும்
மதித்துத்தான் கேட்குமெனின் மற்று. (உஅஉ)

எங்கு மிருக்கி னிடமெங் குயிருலகுக்
கங்கதிரு னென்னி லறியாதெ—னெங்கும்
இருப்பதிறு லென்னி னிருக்குமிடத் தின்றே
இருக்கினுங்கா ணுதென்னி னேன். (உஅங)

அருவத்தா லென்னி னருவமுயி ரன்றே
அருவா யினுமறிய லாகா—தருவன்றி
என்றாலது சித்தோ வேனையதோ காணுமிடத்
தன்றுஞ் சடமென்னி னும். (உஅச)

அறிவதனாற் சித்தென்பை யத்தொழிலுக் காதி
யறியா யுனைநீ யறியாய்—வெறியாகேன்
தேகாதி தொந்தமன்றிச் சிவேசர் தாமறியாய்
நாவாகா தேனறைவாய் நாடு. (உஅரு)

கண்மூடித் தோத்திரம்போற் காட்டி யுலகளிப்பை
கண்மூடி மெய்யனைப்போற் காண்பிப்பை—கண்கெட்
டலைவார் வழிகாட்ட லாகின் வசநம்
புலையாகின் வாய்நாறும் போந்து. (உஅசா)

உண்டென்னிற் காட்சிக் குதவாதிங் கின்றென்னின்
உண்டோ தொழிலொன் றுடலின்கண்—கண்டிலைகொல்
ஞாயமின்றி வாதிப்பை ஞாயமிலா வேதத்தை
ஞாயம் பொதுவன்றோ நாடு. (உஅஎ)

எச்சமயத் தோரோனு மென்பிரமா ணத்துள்ளார்
மெச்சுமது யாதென்னின் மெய்க்காட்சி—நச்சுமனு
மானஞ் சுருதியுப மானமருத் தாபத்தி
தானபா வத்துடனே தான். (உஅஅ)

சம்பவமை தீகமெனச் சாற்றுமுதற் கூறிரண்டா
நம்புவிட யக்காட்சி ஞாயமிவை—தம்பத்
தூடலாதி யாரு யுனும்விடயக் காட்சி
திடஞானக் காட்சியோ தேர். (உஅகூ)

புலன்கரணஞ் சீவன் புகலீசர் தம்மை
விலகாக் கரியிரண்டும் விட்டுப்—பலவாகப்
பேதித்த காரணத்தைப் பேதியா தொத்துணர்தல்
ஆதிஞா னக்காட்சி யாம். (உகூ0)

ஐயம் விபரீத மாகாது மெய்யுணரின்
வையத்தின் முத்தி வருமென்ப—துய்ய
தெரிவன்றிக் காணார் தெரியார்வே றுவர்
தெரிவன்றி யுண்டோ தெளி. (உகூக)

அரவோ கயிறோவென் றையுறுத லையம்
அரவே கயிறென் றறியிற்—றிரிபாகும்
இப்பிரமை தானீங்க லெவ்வழியா னுந்தெளிதல்
செப்பிதற்கோர் தாட்டாந்தந் தேர். (உகூஉ)

உலகோசத் தோமெய்யென் றோர்தரு னையம்
உலகேமெய் சத்தென் றுணரி—னிலைபிறழ்தல்
ஞானே துயத்தாலே நாசப் படும்பிரமை
மேன்றேக்கத் தாற்றெளிதன் மெய். (உகூங)

அத்தெரிவு காணா ரனுமானத் தாலறிவர்
அத்தெரிவுண் டாயி னறியுங்காண்—இத்திறத்தால்
எவ்வுயிரு மத்தெரிவே யின்றே லுணர்தலிலை
இவ்வாறு காணார்க் கிலை. (உகூச)

காரியத்தை நேராகக் கண்டுமுத லுண்டெனலாங்
காரியம்போற் காணிற் கணியோமே—தேரிற்
பிரதிஞ்ஞை யேது பிரமாதிட் டாந்தம்
பிரதிவாதிப் பார்களே பின். (௨௯௫)

இம்மலையி லக்கினியுண் டென்றல் பிரதிஞை
இம்மலையி லுண்டாதற் கேதுவுமென்—இம்மலையில்
அக்கினிக்கல் வேயாதி யாங்கவற்று லுண்டாகும்
இக்கருத்தைப் போலென் னெனின். (௨௯௬)

இவ்வுலகிற் சத்துண் டெவருஞ் சொலத்தகுங்காண்
எவ்வாறிங் குண்டாகு மென்னினோ—அவ்வாறு
தன்னைவே றுக்காணச் சங்கற்ப மாய்ந்திங்கு
தன்னுபா திக்கண்ணுற் றுன். (௨௯௭)

அக்கனல்காட் டுந்தூம மாய்ந்துணர்ந்தோ ரோதென்பர்
எக்கரும முங்காட்டு மின்புளதென்—றிக்கருத்தால்
என்னறிவின் பாலதெனி னிவ்வறிவே சத்தாகும்
நன்குணர்ந்தோர் காண்பார் நனி. (௨௯௮)

அறிவன்றிக் காணு தகிலமெனி னின்பம்
அறிவன்றிக் காணுமோ வாகா—தறியுங்காற்
றிட்டாந்த மேயுனது திர்ப்பாக சாலேயே
திட்டியத னுற்கண்டு தேர். (௨௯௯)

சித்துடைய இவ்வுலகிற் றேறினது நீயுடைமை
யெத்தொழிலு முன்பா லியங்குமோ—அத்தொழிலால்
உன்னிடத்திற் காணலா முன்னையன்றி வேறில்லை
யுன்னைநீ கண்டா லுறும். (௩௦௦)

வெதிரோக மங்வயமும் வேண்டினரு முண்டே
மதிமோக மெங்ஙனோ மாய்வர்—மதிமோகம்
உண்டில்லை யேனு முளதாகு மத்தெரிவு
உண்டிலைகொ லத்தெரிவு காண். (௩௦௧)

அந்வயமோ வென்னி னனலுண் டெனிற்புகையுண்
டின்றேற் புகைதானு மின்றாகு—மென்றாற்போற்
சித்துத்தா னுண்டேற் செகந்தானங் குண்டாகுஞ்
சித்தின்றே லுண்டே செகம். (௧௦௨)

வெதிரேகந் தூமமுண்டேல் வெந்நெருப்பங் குண்டாகும்
எதிர்தூம மின்றேனு மின்றே—கொதிக்குமெனல்
போன்றறிவாய்ச் சித்துலகம் பூரணமாங் காட்சிதரும்
ஊன்றியறி வார்க்கென் றுணர். (௧௦௩)

அனுமானத் தாலே யறியாது தன்னை
அனுமானம் வாதித் தறியிற்—பினமாகும்
எங்கெங்குந் தூலாதி யெத்துயர்க்கு மாளாக்கும்
அங்கங் கறியாமை யால். (௧௦௪)

சுருதிப் பிரமாணஞ் சொல்லுமிரு கூறாய்ப்
பிரபலத்தோ டற்பமெனப் பேசிற்—பிரபலந்தான்
சிற்சோதி லட்சணத்தைச் செப்பும் பிறிதென்றே
கற்பிக்கும் வேறாகக் காண். (௧௦௫)

கற்பனைதா னென்னவெனிற் காணாத சீவேசர்
அற்பவுபா திப்பேதத் தாலொன்றுஞ்—சிற்சோதி
காணா தபக்குவர்க்குக் கண்டுணர்த்தும் வேதமெனின்
வீணாகா தந்த விதி. (௧௦௬)

விருந்தளிப்பான் செய்த விவிதச் சுவைப்போற்
றெரிந்தளிக்கும் வேதமெனிற் றீதோ—பரிந்துண்ணும்
யானைக் கரும்பை யதின்றழையை யாவெண்ணு
மேனையங் காணு மிதில். (௧௦௭)

கானற் கரையிற் கதலிவனம் போலுமே
ஈனச் சுருதி யிசைக்குமுத்தி—வானிழியுங்
கங்கைக் கரையிற் கதலிவனம் போன்முத்தி
துங்கச் சுருதி சொலும். (௧௦௮)

அறிவுக்கு வேறுயி ருணர்த்து மிதனை
அறிவிப்பாங் காணி னறியா—தறிவாகும்
என்றுங் கருத்தா லிவைக்கு மறைநான்கும்
அன்ன தறிவா யகம். ([illegible])

பத்தி கருமம் பகர்ஞான மொன்றே
பத்திக்கு முத்தி பயிலுவனீர்—பத்திமுத்தி
ஏழைக்குச் சொல்வனென விவ்வியக்க முத்திமோ
தாழச்செய் யும்பருவி தான். ([illegible])

மந்த்ரங்களே தந்த்ரங்களே மாவிறுப தேசங்களே
யந்த்ரசா லத்திலகள் செப்பவே—தந்த்ரமதாய்ச்
செப்புமறை யாகமங்கள் சித்திக் கலைகளுங்
குப்பை கழியவிருக்குந் தான். ([illegible])

இட்டமு மிட்டமெனச் செப்புமவை நானேதான்
இட்டமறை யாவோரைச் சிந்தொருப—விட்டடையீனவை
ஆத்துமா வாக்கும்போ வாருஞ் சிலைவாக்குங்
காத்திருப்பாரக் காலேயேசிக் கன். ([illegible])

அதிட்டந்தா வாயுடை முடிவுள்ளான் சொல்லவன்
அதிட்டானை யான்மைப்போ லாகும்—சொல்லதிக்குச்
அறுத்துமா வென்றமைய லங்கதனில் காணா
கருக்கா டில்லாதோர் தன். ([illegible])

சோதிமய மாய்வெளிபோற் சொல்ல வொன்றில்
சோதிமயப் பூரணம்போற் சொல்லுமே—சோதியாய்
நிற்சோதி தன்னைப் பிறந்துமய மானதாற்
றற்சொருபங் காண்பார் தமே. ([illegible])

இவ்வாறு சொன்ன நிலையுருப் போதங்களை
இவ்வாறு சொன்னது மிங்குள்ளே—செவ்வியதாய்த்
தம்மையறி வேதாவாய்த் தானாகிப் போய்க்குடில்
கம்மையாலால் செய்வேதுதாம். ([illegible])

சிறவாழ்த் திட்டறைமைக் கொப்பருத்தா பத்தி
சிறவனைத்திட் டிவ்வுலகேவ் வென்றுன்—பாவுகதை
தாய்வெளியி லொன்றுணர்த் துக்கதுபோ லெவ்வுயிருந்
தோன்றிட விலிருள்ளிற் சொல். (கசசா)

எல்லாந் தானு யிருந்த துரியிலையவிற்
றல்லவர் விட்டுறன்போ லாற்றுலாற்—பல்கைம்
அதிர்கவுந் திட்டத்தர வல்லவாத றுதி
யெழுத்திறந்தவர் பாவிருவன் விட்டு. (கசஎ)

அவதுரைப்பு மிப்பசிவ துணைகா விலன்றேல்
அவன்கணவி லுள்ளபாவென் றூற்போல்—மவருக்காம்
நனாக்குக் குவர்க்கமே வனைவுத்தாற் பூரிப்பேன்
துணைக்குப் பான்றே வவை. (கசஅ)

அழிசை யுயிராயி றுணைக்கும் கேளிரே
அரியிப்பக் கேவுமை தூயிற்—பிரிதாகத்
தூய்வின்பம் பேரயக்கொன்றுந் றன்வின்பம் போலவே
துய்வின்பிய கேவுமன்பிட தூரன். (கசகூ)

சலைபோவி யுரிருமை காந்தமென் றொர்தல்
மலைமை யின்பமென்வி லைசிற—சுகாவுறும்
கன்கி மவிர்பதிலை கவவு வன்றோதும்
கன்பான்பவ ரென்னைப்போ காலன். (கருO)

புன்பின் னிளையொன்று முற்றுவது பிலவிலேபால்
மன்பால வத்தா னிய்ப்பி—முன்னை
யலைல்வே போப்பத்த முன்போலித் தன்றி
யிலைபுமன் பின்னைப்பிடி னின்று. (கருக)

மிக்கவரு கனைய் பன் னின்முயப்பின் றுன்பாசே
அல்லா துவியப்பில் புரிவல்லமைஅல்லாது
சேருக்கும் கேவுமைக் கொண்டுமிதாமி லக்குமெனிச்
சேர்க்குமை யின்னபொருள் சொல். (கருஉ)

சராசராந்தா னென்னிற் சராசரந்தான் யாதோ
சராசரந்தான் சீவனெனச் சாற்றிற்—சராசரத்தைக்
காணா தனவென்றிக் காணுமுரு வென்னின்றோ
காணாய்ப்பூ தந்தவிரக் காண். (௩௨௩)

பூத முயிரென்னிற் பூத முணராதே
பூத முலகென்னிற் பொன்றுமே—பூதந்தான்
மெய்யா யிருக்குமெனின் மெய்யா யிருப்பதெதில்
ஐயறிவி லென்றே லறி. (௩௨௪)

ஐந்தறிவுக் கேதிடமோ வையோ மனமென்னின்
இந்தமனத் துக்கிடந்தா னெங்கன்றோ—இந்தமனம்
ஆன்மாவி லென்றுணர்த்தி னான்மாவுக் கேதிடமோ
ஆன்மவடி வாஞ்சிவத்தி லாம். (௩௨௫)

இவ்வாறு காணுங்கா லிச்சகந்தான் காணுமோ
இவ்வாறு காணாதார்க் கிவ்வுலகே—இவ்வாறு
காணு மஃதன்றிக் காணா சிவமணுவும்
பேணிச்சொல் லாற்றுதிப்பாய் பேய். (௩௨௬)

காண்பானைக் காண்பார்க்குக் காணுலகங் காணாதே
காண்பானைக் காணார்க்குக் காணுமே—காணுலகம்
நம்மிடத்தி லேதோன்றி நம்மிடத்தி லேமறையி
னம்மையல்லா லுண்டோ நவில். (௩௨௭)

நம்மையறி வேவடிவாய் நாங்காணி னெப்போதுஞ்
செம்மை யுலகத் திரள்காணோ—நம்மை
யறியாத நாளெல்லா மாணவத்தாற் கெட்டோம்
அறிவே யுலகென் றறி. (௩௨௮)

பணிமுன்பொன் போலப் படைப்பின்முன் சித்தே
அணிபின்பொன் போலசித்து மாகும்—அணியழகைக்
காணிற்பொன் றோமாற்றுங் காணா ததின்மறையுங்
காணுங்கொ லொன்றிலொன்று காண். (௩௨௯)

என்பதுபோற் சித்தை யிலக்கணையாற் காணுங்கால்
இன்புருப்போற் றோன்றுலக மில்லாகுந்—துன்புலகைக்
காணுங்காற் சித்துதயங் காணா ததின்மறையுங்
காணுமுரு வன்றிலொன்று காண். (௩௩0)

பொன்னே பணியாயிற் பொன்னன்றி வேறில்லை
பொன்னே பணியாய்ப் பொலியுமே—இன்னே
அறிவே யுலகே லறிவன்றிக் காணோம்
அறிவா யிலகு மது. (௩௩௧)

சம்பவந்தான் யாதோ சகத்திரப்பி லொன்றேபோல்
நம்பரத்திற் கூடத்த னுடுங்கால்—சம்புவன்றிக்
கூடத்தன் வேறோதான் கூடத்த னுக்கயலன்
றோடிக்கண் கண்டார்க் குறும். (௩௩௨)

ஒன்றே பலவாகு முற்றபல வேயொன்றும்
நன்றா யுணர்ந்தோர்க்கு நாடுமே—யொன்றுபல
பேதந் தனைத்தவிர்க்கும் பேதமிலாச் சம்பவம்போ
லேதுசம யஞ்சொலுமோ வில். (௩௩௩)

இம்மரத்திற் பேய்தா னிருப்பதென லௌகீகம்
இம்மரமே பேயா யிருக்குமே—இம்முறையே
சத்தியம்போற் காணுலகிற் சத்தொன் றிருப்பதெனிற்
சத்தாய் விளங்குஞ் சகம். (௩௩௪)

சத்தொன் றிருப்பதெனச் சாற்றுவதெவ் வாறென்னிற்
சத்தொன் றிராதாயிற் றனைசையா—சத்தொன்
றிருப்பதனு மானந்தா னின்றியமை யாதே
அருத்தமத னாலறியி னும். (௩௩௫)

பின்னாருந் தாபத்தி பேசியதை வற்புறுத்தும்
இன்ன குணங்குறிய தென்னுமறை—யன்னவற்றை
யொத்திருப்ப தென்னு முவமானஞ் சம்பவந்தான்
எத்தனையுஞ் சத்தொன் றெனும். (௩௩௬)

இவ்வரவுங் கற்பனைதா னென்றபா வங்கூறும்
அவ்வரவஞ் சிற்சோதி யாகுமே—இவ்வியகற்
காட்சியெனி லென்னகுறை கண்டாரின் றேற்பரோ
காட்சிவிட யத்தார்போற் காண். (௯௯௭)

இப்பிரமா ணத்து ளெவரோ துடைய ரெனின்
ஒப்பாலோ காயுதனுக் கொன்றேகாண்—தப்புலகம்
வேதாந்திக் கொன்றேகாண் வேறுஞா னக்காட்சி
நாதாந்தங் கண்டுணர்ந்த நான். (௯௯௮)

ஏனையோ ருக்கோ விரண்டுமுத லேழளவாம்
ஞானகதக் காட்சிக்கு நாடாரோ—யீனறிவால்
தந்தமதிக் கேற்றபடி தாங்கொண் டலைவார்கள்
எந்தவிதத் துய்வா ரிவர். (௯௯௯)

ஞானகதக் காட்சிக்கு நாடாத காரணமென்
தானமையும் பக்குவத்திற் றக்கபடி—ஞானமுறும்
பக்குவந்தா னைந்தாகும் பாழ்மூடங் கன்மபத்தி
கக்குலக மிக்கதிடங் காண். (௯௱௦)

இவ்வைந்துங் காமியமே யீயும் பதவிசுகம்
இவ்வியகிட் காமியத்தாற் றீருமே—யவ்வழியே
ஞானப் பிரகாச நண்ணு மஃதுடையார்
ஈனமிலா மூவரென வெண். (௯௱௧)

அப்யாசி நல்ல வனுபவியா ரூடனெனல்
அப்யாசி நிட்டை விடா தச்சோதி—கைப்பில்
இதுநா னிதுநானென் றெப்போதுங் காண்பன்
அதிசயா னந்தமல தால். (௯௱௨)

அனுபவியோ வென்னி லகலா தொளியின்
முனங்கண்ட தூலாதி முற்றுங்—தினங்காணிற்
சிற்சோதி யாயொளிருஞ் செல்வவினை யாட்டுடையன்
அற்புதா னந்தாழி யான். (௯௱௩)

ஆரூடன்றே யென்னி லறப்பழுங்கா ணாதுலகைப்
பேரொளியா நின்றொளிர்வன் பேதமுறான்—தேரின்
அகம்புறமொன் றில்லா னறியார்போற் காண்பான்
இகபரமொன் றில்லானென் றெண். (௯௪௪)

ஆரூடர்க் கில்லை யனுபவிக்கொன் றப்யாசிக்
கோரிரண்டு சென்மமென வுய்த்துணர்க—தேருங்கால்
இந்நிலையி னின்றொழுகி னிக்கணிதந் தப்பாரோ
இந்நிலைபோல் வேறொன் றிலை. (௯௪௫)

அஞ்ஞான ஞானதசை யாராயி னேனையரும்
மெய்ஞ்ஞானக் காட்சிதனின் மேலிடுவர்—மெய்ஞ்ஞானம்
வாசித்தன் மாத்திரத்தால் வன்பிறவிக் கோய்வில்லை
பேசத்தான் கற்பார்கள் பேய். (௯௪௬)

அஞ்ஞான பூமியெனி னாராயி னேழாகும்
விஞ்ஞான மாறாய் விளையுமே—யஞ்ஞானம்
வித்துமகா சாக்கிரமும் வீண்சாக் கிரகனவும்
இந்திரசா லக்கனவு மே. (௯௪௭)

சொப்பனத்திற் சாக்கிரமுந் தோன்றாச் சுழுத்தியுமாச்
செப்பிடுவ ராய்ந்துணர்ந்தோர் தேருங்கால்—அப்பிரமத்
தத்தியா ரோப மபவாத மென்றவற்று
ளத்தியா ரோபமிஃ தாம். (௯௪௮)

கானனீ ரென்றுங் கயிற்றரவு தானென்றும்
ஈனஃறி வாற்கொள்ளு மெண்ணம்போற்—றானறிவாக்
காணாது வேறாக் கருதலத்தி யாரோபம்
வீணா விளையும் வினை. (௯௪௯)

சுட்டப் படாததனைச் சுட்டுமறி வேவிந்து
சுட்டறிவே முக்குணமாத் தோற்றுமே—சுட்டறியின்
மாசாக் கிரமென்பர் மற்றதான் மும்மூன்றாம்
பேசாக் கிரகனவாம் பின். (௯௫௦)

சுத்தாபோத் தாவறிவே காணுஞ் சொப்பனமாம்
சுத்தாபோத் தாபூதக் காட்சியே—சுத்தாகக்
காணிற் கனவதுவாம் காணிலுருப் போலொழிவிற்
பேணுங் கனாநனவாம் பின். (௬௫௧)

கற்பனையுந் தூலமும்போற் காணுமுருப் போலியிவை
அற்பமுங்கா ணாவிருளு மாயாமை—சிற்சொருபக்
காட்சியுண ராமருளுங் காணாமை யேசுழுத்தி
மாட்சியுணர் வாலே மதி. (௬௫௨)

இவ்வாறு கொள்ளாதா ரெவ்வாறு கொண்டாலும்
அவ்வாறு மெம்மனோர்க் காகுமே—செவ்வாறு
சிந்தித் துணரவல்லார் தேரவது தீரவென்
றந்தமற்ற தற்காணி லாம். (௬௫௩)

நல்ல சுபேட்சையுட னுடும் விசாரணையுஞ்
சொல்லுதனு மானசியுஞ் சோதிக்கில்—நல்லமிர்தச்
சத்துவா பத்திசம் சத்தியதார்த் தாபாவம்
மெய்த்ததுரி யப்பூமி மெய். (௬௫௪)

விடமதனுன் மொத்துண்டு விட்டுப்பே ரின்பக்
தடையின்றிப் பேசற்குத் தாகம்—அடைதல்
சுபேட்சை விசாரணையோ சுத்தநூ லாய்தல்
உபேட்சைதன் மானசியென் றோர். (௬௪௫)

மெய்ஞ்ஞானக் காட்சி விளங்கல்சத் துவாபத்தி
பொய்ஞ்ஞானக் காட்சியெல்லாம் போயொழியுஞ்—சுஞ்ஞா
னமுன்றிலசம் சத்தியென் றேதுபதார்த் தாபாவம் [னாம்
ஆன்றதுவி தப்போக் கறி. (௬௫௬)

வெளிமயமாங் கற்பாறை வெட்டியறி வார்போ
லொளிமயமாஞ் சிற்சொருபத் தோன்றும்—வெளியாகா
தென்று மொருபடித்தா மென்றே யதுவாகை
நன்றாந் துரியமென நாடு. (௬௫௭)

மூப்புடை தானெனவு முற்றுலகுந் தோற்றுமே
யப்பான்மூக் காருன்றி லாகுமே—செப்பையந்திற்
பாதியா ரிற்காலாம் பற்றொருன் றிலேயேயழிற்
பேதியா ருற்றுணர்ந்த பேர். (௧௫௮)

சிற்சோதி தானுனுந் செப்பதீ தம்மேவேறு
சிற்சோதி யாகாதார் செப்புவார்—சிற்சோதி
யன்றியா னேத்தமுன்டே லாகு மதீதந்தான்
இன்றாயி னுண்டோ விசை. (௧௫௯)

வெற்ற வெளியளவோ வெற்றகுடந் தானளவோ
சிற்றுயிருந் தேகமுந்தான் சிந்திக்கிற்—கற்றுணர்ந்தோர்
ஞானமின்றிச் சொல்லன் ஞாயம் பொதுவன்றே
ஞாயமிலா துண்டோ நவில். (௧௬௦)

கேவலமா மூன்றுங் கௗர்சொப் பனமூன்றும்
ஆவலிலாச் சாக்கிரந்தா னுமேமே—யோவியம்போல்
ஆக்குமிதி னுண்மை யறியாதார்க் கென்றுண்டாம்
போக்குவர வெங்கேதான் போம். (௧௬௧)

அறிவுக்குக் கற்பந்தா னுமூப் புவியும்
அறிவுதைய நான்கா மறியின்—அறிவளர்ச்சி
பாலப் பருவமைந்தாம் பண்ணுருமா ரத்தாருந்
சீலக் கிழமேழாந் தேர். (௧௬௨)

துரியநிலை யொன்றே தொலைக்கும் பிறவி
அரியநிலை யாருக்கு மாங்கே—வரும்பிறவி
யொவ்வொன்று மேலாகு மோதுகை பேட்டைசமட்டும்
செவ்வை நிரைநிரையாத் தேர். (௧௬௩)

அபவாத மிவ்வேழு மாமென்பர் மேலோர்
அபவாதம் பொய்பொய்ய தாகி—யுபமானம்
பாம்பன்று செத்தைத பணியன்று பொன்னுருக்கி
வேம்புலகா னுர்க்குதவும் வீடு. (௧௬௪)

சுபேட்சையொன்று கிட்டல் சொற்பமோ கேளீர்
அபேட்சையதில் வாரா தருமை—யுபேட்சை
விடயத்தில் வந்துவிடில் வீட்டுப்பே ரின்பந்
தடைவரினுந் தானே தரும். (௧௬௫)

பந்தமுத்தி யேதெங்ஙன் பார்க்கின்றா னேதன்பால்
அந்தமற்ற சிற்சோதி யாகுமே—யிந்தநிலை
காணி லிரண்டல்ல காணாதார்க் கொன்றல்ல
வீணிதென் றுணர்க வீடு. (௧௬௬)

சித்தப் பிராந்தி செகப்பிராந்தி யென்றிரண்டாஞ்
சித்தப் பிராந்தி தெரிவிழப்பே—சித்தம்
மறைக்குஞ் செகப்பிராந்தி மாயும்யோ கத்தாற்
சிறக்குமது ஞானத்தாற் றேர். (௧௬௭)

சித்தந் தெளியிற் செகமயக்கங் காலொழியுஞ்
சித்தங்கண் காணிற் செகங்காணா—பித்தறிவார்
பூசித் ததனாலும் புண்ணியத்தா லும்போகா
ஆசை மயக்கென் றறி. (௧௬௮)

மதியன்றி யில்லை மயக்கந்தான் மெய்யே
மதியோதான் மாயையெனின் மாணா—இதினுண்மை
காண்பரியா யத்தாற் கழிகுணத்தா லென்றறைய
மாண்புடையோ யெங்ஙனெனின் மற்று. (௧௬௯)

தம்மாயை மோகம் தடையா மவித்தை
அம்மாறா வித்தையிவை யாகுந்—தமந்தானுந்
தன்னை மறைக்குமிரு டன்னையுல காங்காட்டித்
துன்னுவதோ மாயையெனச் சொல். (௧௭௦)

தன்னினப்பைத் தானே சகப்பிரிய மாக்கியெங்கும்
மன்னுவதே மோகமெனல் மக்கினமாத்—தன்னை
யறிந்துமறி யேனென்கை யாமவித்தை மித்தை
வெறும்பெயரோ தன்னுருத்தான் வேறு. (௧௭௧)

அசத்துசடந் துக்க மநித்தமுடன் கண்டம்
வசத்ததுதா னென்பர் மகான்கள்—அசத்தென்னில்
வான்மலரோ போலு மதியொன்றில் லாச்சடமாம்
மீன்காட் டிளாசுகத்தின் மேல். (௧௭௨)

ஆறாறு தத்துவமு மாணவமுங் கண்டமதே
மாறாக வேநின்று மாறுமே—தேறில்
அநித்தமென லைந்து மதினிலக்க ணந்தான்
இனிக்குணர்ந்தான் யாதோ விசை. (௧௭௩)

சத்து மசத்துஞ் சதசத்தும் பின்ன பின்னம்
ஒத்தபின்ன பின்னமுட னொருங்காண்—மெத்துகின்ற
சாவயவமு மன்மையுடன் சாற்று முபயமுமே
மேவுதுச்ச நித்தியமு மேல். (௧௭௪)

தோற்றுமநிர் வாச்சியமுந் தொல்லங்க சங்கமுடன்
சாற்று சுகந்தாமுஞ் சார்பின்மை—ஆற்றும்
விரிவொடுக்க சேதனமும் வியாவ சேதனமும்
பெருகுசுத்த மோடசுத்தம் பேண். (௧௭௫)

பரிச்சின்னந் தோற்றம் பலவாம் விகாரம்
உரித்தா மிவற்றை யுணரின்—தெரித்தமுதல்
சத்தாவ துள்ளதுபோற் சந்ததமுங் காணுமே
புத்திவிகா ரத்தவர்க்குப் பொய். (௧௭௬)

அசத்தாவ தில்லை யறிவுக் கயலோ
யசத்தாவ துண்டில்லை யாகும்—நிசத்திற்
பிறிதாகத் தோற்றுலகம் பின்னமென்பர் தன்னுட்
செறிவதாக் கண்டபின்னந் தேர். (௧௭௭)

பிறிதாயு மல்லாமை பின்னபின்ன மாகும்
அறிவா யனைத்துலகு மாதல்—உறுப்பாகும்
எல்லாஞ் சுயஞ்சோதி யேகவெளி யாய்விளங்கல்
இல்லா வுறுப்பென் றிசை. (௧௭௮)

எல்லாமா யல்லவுமா யெங்கு நிறைபவனே
நல்லா ருபாயமென்பர் நாடுங்கால்—சொல்லான்
மலைபட வொன்றுபோன் மாயையெனுஞ் சத்தம்
இலகுயிர்போ லீசனென் றெண். ([illegible])

அவிச்சாச் சேர்ந்த வறிவா குநிலை
தனுகரண பாக்கியமெல் லாரும்—தனுகரணம்
காரண மிருத்துமவை காரணமே சங்க சங்கம்
ஞானமுகா மத்தமற்று நாம். ([illegible])

சுதந்தரந்தான் பரமே தானேயாக் கருவி
சுதந்திரிய மாக்காட்டும் தோற்றம்—சுதந்தரத்தா
லின்மையா லெண்ணி லெணுகணர்வி லில்லையே
நன்குணர்ந்தோர் கண்பார் நனி. ([illegible])

அலைமுழு தாய்விரிந்து மாகா தடங்கும்
பரிமுகத்து தாமளிக்கும் பாசம்—அவையாகும்
சேதனத்தா லெவ்வெவர்க்குஞ் சேட்டிப்ப தாந்தோற்றஞ்
சோதனையிற் றோன்றிடா தொல். ([illegible])

அசேதனத்தா னம்மை யறிவானக் காணின்
அசேதனமா மாமையுந்தா னுண்டே—அசாதிகடாம்
இல்லாது கருத்து மிருப்பதுதான் சுத்தமென
வெல்லா மிருந்து மிலை. ([illegible])

காலம் பொருளிடமாக் காணில் பரந்தின்னாம்
சிலமறி வையப்போலச் செய்புலகம்—மேலாகத்
தோற்றுவதே தோற்றத் தொலையா மையமே
சாற்றுவிக ளப்பெயரே தான். ([illegible])

இம்மாயை போதுந் தெருநா மெனவிற
கம்மா விருக்கிற் கருத்தகத்தான்—இம்மாயை
கேள்விமன னத்தெளிவுங் கேடில் சமாதியுடன்
ஆன்வெளிப்பட் டாலிங் கறும். ([illegible])

செவ்வி புலக்கிரணஞ் சேருடம்ப சங்காரம்
காண்டற் கெய்யுமா றியாவருமு—மேனாளில்
அபூர்வதையுந் தத்தி யாருத்தமர் தங்கள்
அபூர்வமுமா மச்செவ்வி யாம். (௧௮௬)

உடலம்பரமுந் தித்தே புலன்றிக் காறு
மடரசங்க மந்த னுலகை—யாமொழுக
லாக்க மனைத்து வரிவாக்கல் பயமனைத்தைத்
தாக்கற்ற ஞானவிகை யூன். (௧௮௭)

இவ்விரண்டு மொன்றே விளித்தவப்பி யாசத்தான்
இவ்வியலிற் சேறியே தேற்றச்—செவ்விடத்துங்
கண்டதுதா னொன்றே கணத்தோறு மாறுது
கண்கண்கண் டேபுறகஞ் காண். (௧௮௮)

படலமாவ தெங்கும் பரிபூரணமா
யலைவிலாச் சித்தோறு யாகி—புலக்கோத்துத்
தன்னையன்றிக் காணமை காத்துவன்ற பூர்வதையோ
டன்னாயும் ஞானங்கா ணேதார். (௧௮௯)

காட்டியளவுக்கன்றி காணு தறிவனவுங்
காட்டிடிப் பத்திரெனி லாயுங்காண்—மாட்சி
யறிவே புலனாய்க் காறுமெனக் காண்டல்
அறிவேதுமுய் சொல்வா றறி. (௧௯௦)

அருத்தவா தந்தா னறிவே வயமா
யிருக்கும் பிரமத் தியற்கை—யிருட்டிமுதல்
முத்தொழிலுங் காத்தா வதனாலே யன்றியிலே
யுய்த்தியோ மாகிறன்றே யோர். (௧௯௧)

சிறைவாக்கு ளேவாறு செப்புமனைக்
கிரியத்த நாடவாக்கைச் செப்பில்—ஒருவாத
வத்திபது மனமேலோ போயாத நக்கமிலை
யற்றபது கேகோ னுற்று. (௧௯௨)

அறிவே யுலகென்ப னத்துவிதி பேதி
யறிவன்றி வேறென்ப ருயின்—அறிவன்றிக்
கண்டாருண் டோவுலகங் காணுமை யேனென்னிற்
கண்டா லறிவலரோ காண். (௧௬௩)

காண்பா ரறிவாயிற் காணுலகம் வேறென்னிற்
கான்பானை யன்றி யெங்கே காணுலகம்—மாண்பறிவுக்
கப்புறத்த தாமென்னி னவ்வறிவி னெல்லைகண்டோ
மப்புதனத் தாலோ மதி (௧௬௪)

மரணஞ் சுழுத்தி மயல்மூர்ச்சை மூன்றில்
கரணம் புலன்செகத்துங் காணு—திருணயத்தால்
வேறிடத்த தாமென்னில் வேறுபிரித் துக்காட்டில்
வேறிடந்தா னென்போம் வியந்து. (௧௬௫)

தூலப் புறத்ததெனிற் றூலமறி வல்லவே
தூலந்தா னன்றளவுஞ் சொன்னதெனிற்—றூலம்
உலகத்தோ டொக்க வுணர்வன்றிக் காணும்
உலகத்துக் கேதிடந்தா னேது. (௧௬௬)

பொறிகரணஞ் சீவன் புகலுடல மட்டே
யறிவுமுடன் மட்டென்ப மாயின்—அறிதொழிலால்
ஒத்திருப்ப தேனு முறக்கத்தறி வின்றே
எத்தொழிலு மற்று விசை. (௧௬௭)

பாராத போதுலகம் பார்க்கப் படாததினுல்
பாராதிக் கெவ்விடமோ பாம்பென்னிற்—றீரா
வறிவன்றிக் காணு மறிவே யுலகம்
அறிவுதய மாறு லறி. (௧௬௮)

ஆறு லுறக்கத் தறியப் படாதென்னை
தாறு யுலகந் தனைப்பண்ணித்—தானே
அறிந்துழலு மாற்று லுலுப்புற் றிருக்குந்
திறங்கண்டா லாங்கே தெரி. (௧௬௯)

ஓர்தரும்புஞ் செய்யே மூலகமெங்ஙன் செய்வமெனின்
ஆர்தா னறிகிற்பா ராச்சரியம்—ஓர்வரிய
சித்து முயற்சி செடமுயற்சி யென்றிரண்டாம்
அத்தநிழற் சித்திரம்போ லாம். (௨௦௦)

இத்திறத்தா னெங்ஙனெனி னெவ்வுயிருஞ் சித்தலவோ
சித்துமய மாறாற் செகங்காணார்—சித்த
விகற்பஞ் செகமாகும் வீண்கற் பனையால்
விகற்பவுல காமோ விதி. (௨௦௧)

சித்தந் தெரியிற் செகநாசங் காணுமே
சித்தமரு ளாயிற் செகமாகும்—இத்திறத்தை
கண்டாற் கிஃதுண்மை காணாதார்க் கென்சொலினும்
உண்டோ வுணர்விங் குறை. (௨௦௨)

மாறாது தற்காணின் மண்ணாதி செய்வதெங்ஙன்
மாறாத தன்னிழப்பின் மன்னுமே—தேறேனான்
என்றார் திரிபுடியு மேகவெளி யாயொளிரும்
அன்றே தொழிலறுதி யாம். (௨௦௩)

தெரிவன்றிக் காணேம் செகசீவ ரீசன்
தெரிவே யிவையென்றுஞ் செப்பேம்—தெரிவேதான்
என்று மொருபடித்தா மீதுண்மை கண்டார்கள்
நன்றுநீ தென்றார் நயந்து. (௨௦௪)

கற்பனையே கர்த்தாவே காணா ரிதினுண்மை
யற்பமுஞ்செய் யெண்ணா ரஃதுண்மை—கற்பனையால்
அட்டமா சித்திசெய லாச்சரிய மல்லவே
நட்டதவத் தாலெண்ணி னாடு. (௨௦௫)

தவமுயற்சி தன்னாலே தானே முடியுந்
தவப்பலந்தன் னாலன்றேற் றக்கோய்—தவமுயற்சி
தானே தரும்பலனைத் தாராச் சடமென்னிற்
தானன்றி யுண்டோ சடம். (௨௦௬)

சித்தசட பேதம் சிதையாவொன் றாயினிலில்
ஒத்தா லகம்புறத்தா னென்றோ—சித்தாய
மாத லருமை யறியாமை கேடாருமை
யிதருமை யென்றே யிரு. (௬௦௭)

எப்பொருளு மெல்லிடமு மெக்கால முந்தொழிலும்
தப்பின்றி யன்றியிலே தங்குமிடம்—செப்பி
யறிவாகக் காணு மனைத்துமிருங் காணில்
அறிவன்றி யுண்டோ வயல். (௬௦௮)

அனுமானந் தர்க்க மறையிற் பெருகும்
மனனத்தாற் றீமை மதித்துத்—தனுவாதி
சங்கற்பத் தோற்றத் தடையாறுக்க வல்லவனுக்
கிங்கற்ப மையமிலை. (௬௦௯)

சித்தமுத லேத்துலகந் தன்னிலுதித் தோமையும்
சத்தமுத லேத்துஞ் சடமென்றே—சித்தாய்
இருக்குமறி வன்றேகா மில்லாத தேகம்
இருப்பதுதா னுண்டோ விளை. (௬௧௦)

நித்தியா னந்தா னிலேபாக மைந்தாம்
மதிக்கவனை மந்திரமு மாயை—நினைக்கும்
பரிசமுடன் பாவம் பழுதிலா வத்தேக
டியர்ம போகமென லாம். (௬௧௧)

மந்திரத்தான் பாவிதன்னின் மனவாக் கியமாதி
மந்திரத்தை யுச்சரிப்பவன் மனனத்தும்—அத்தமுதல்
எல்லாம் பிரமமென் வைய முறைநித்திருக்கை
நல்லோ ரறைவா ரயர்த்து. (௬௧௨)

பிறப்புப் பிணிமூப்புப் போனச்சக் காடு
மறக்காக் கனுபூதி மன்றும்—மறக்கில்
ஒருபோது மன்பமிலை போமறதாக் கின்பம்
வருமிவிது நாமே கர். (௬௧௩)

பரிசுத்தன் பாதெங்கனிற் பன்னூறிர ணப்ப
வரிதாரு ணனைஙவெனி பாங்கே—யரியபாஞ்
கல்லினைந்து நிற்கைவெனக் கற்றுணர்க்கேர் செய்யவிகக்
கல்லினைத்து நிற்பாய் கனித்து. (௪௧௪)

பாவமோ கத்தாலே பன்னூகற் கற்றிராம
மேவு இனைச்செவியா மேலாகத்—தாவுகநின்
சத்தியனுந் தூயனுஞ் சாற்று மிருவிநீய
சத்துமனை நன்முகமா காய். (௪௧௫)

வானுக்கு பூமிபடி மன்னய விராட்செருமக்
தானுன்னி பொன்வொன்றுந் தன்னியே—தானல்
லாமவிலைமல் கல்நிறுத்த வாமெல்பார் மேலேவர்
பலவிலைமல் கற்றுமிய பார். (௪௧௬)

அபாவமோ கத்தா னெனுகைப்பிரமத்
தூமாறி பனித்து மொருவிச்—சாமலக்கிலே
கல்லமாக மென்னுணக்கேதார் கல்லினைப்பாரிக்கிலையக்
கல்லனிரிபாக்கிக கது. (௪௧௭)

உன்னை மேவாழிக நுணரானம பற்றுனைத்தல்
பல்லூற மிறைற்மியது மேகமொரலி—தன்னிைா
பொருத்தி ஏவிலை பு மேலைமெயுந்தன் னூட்கல்
படிதுளைத பிறந்த வழி. (௪௧௮)

இதுதான்மா போகமினை லிம்மாறு சாவிர்
அதுவித்தா மொன்றுமை வானா—இதுபோது
முத்திமேதிர் பிமேமையான் புதுனைக்கேழ மாமுக்கல்
இக்குமைகள் வல்லா ரிலே. (௪௧௯)

ஆழிவைசுத் தன்னை பறித்தாலும் போகல்
மேசிவைம் விட்டார் மெருங்கைச்—பரிதுரி
மிசுமாந்த வுருந்தா பிரிந்துலைப்பர் வல்லோர்
இிமபுரிவைத் மேலிக்க் கருவி. (௪௨௦)

பூத பவுதிகமும் போன்றுவர்த்த மானமெனல்
பூதப் ரபெக்கம் போனகைக்—காதல்
இருக்குமற வென்பரிவர் பொதுஇ கந்தான்
அருத்தல்வரு போகத் துறி. (௩௨௧)

வர்த்தமா னத்தான் வனிதாதி கண்டவெல்லாம்
அர்த்தமிது வென்றே யறுதியாம்—சற்குரு
இவ்வனைத் தக்கினி யெய்யுஞ் சாதியிரன்
டவ்வியவன் பெரு சொல்வே வுறி. (௩௨௨)

சவிகற்ப நிர்விகற்பஞ் சாற்றினிதை முன்னர்ப்போம்
எவ்விகற்ப மாற்றமதை யென்னவெனில்—நிர்விகற்
சத்தாறு விர்த்திமாய் சாற்றுக் கிரியையும்
ஒத்ததுவே நிர்விகற்ப மோர். (௩௨௩)

சித்தானு விர்த்தந்தான் நன்னெத்தர முக்காலம்
மித்தைத் திரியைத்தான் மெய்யுணர்விலி—சத்தியமுங்
காண வெதுவாகுங் கண்டமற்ற மெய்யுணர்வாக்
காண னிருவிகற்பங் காண். (௩௨௪)

நிட்களவிகற் பித்தனை நுடன்ன முக்கமப்பே
கம்மைப்பிக தக்காவி நுமகேள்—அம்மை
பசுபதி பாசப் பகுப்பாக்கில் பெட்டோம்
நிசமிதிம நுன்டோமீ சேர். (௩௨௫)

அகப்புறமென் றில்லாம லமுதமன்னமயும்
அகமமதை யென்றிரண்டு மாயிற்—சமாதி
தோற்றது கல்லது தோற்றிடு முப்பிசே
மாற்றிறுக் குண்டோ மயம். (௩௨௬)

சமாதி யிலக்கணம்போற் சாட்சாத்கா ரத்தை
புமாநுய்யப் போதிக்கப் போதஞ்—சமாதிக்கே
யெல்லாங் கடந்தோர்போ லென்மையக்கத் தீர்த்துமெயை
நல்லோ ரறைவா ரயர்ந்து. (௩௨௭)

சீவன் விகாரந் தெரியவிரண் டாமென்பார்
சிவன்முத்தி யாவதன்னிற் செப்புவன்யான்—சீவன்
அறிவே வடிவா யனுதினமுந் தன்னைப்
பிரிதாகக் காணாமை யின். (௨௰௮)

எப்பொருளு மெய்யிடமு மெல்லாருந் தோற்றிடினு
மெய்ப்பொருளாக் கண்டொளிர்தன் மெய்யறிவு—தப்பி
விடினுங் கவிழ்ந்து மெய்யறிவ தாக்குந்
தொடுமோ விடயகருஞ் சொல். (௨௰௯)

அடிப்பாலை நட்ட வடிக்கென்ன வீழும்
அடிப்பாலை காணத் துணையும்—தடிப்பின்றி
மெல்லவருங் காருசோதி யேகவடி வாய்க்காணல்
இல்லாத பேசா ரிலே. (௩௰)

உறக்கம் விழிப்புள் டெல்லையில் மாயின்
உறக்கம் விழிப்பெங்க ளுண்டாம்—மறப்பற்றுச்
சித்துவடி வாயிற் றிசையா தவத்தைதொறும்
ஒத்த யிருக்குமிவ ரோர். (௩௰௧)

அறிவன்றி காணுண் டாம்புறத்தை வேறில்
அறிவில்லாச் சீவருள மாயின்—அறிவன்றி
காணொன்ற தில்லையா றுமென்னன் றறியுமறக்கும்
காணறிவன் றின்புணர்க்கத் தருள். (௩௰௨)

நானே யனைத்துமா லுணைத்து மாகவே
காணொன்ற தென்னபொரு ளாயிங்கால்—நாமே
யேகமா யான்ன விவகாரி காணி
தன்மை வவைகரீதல காண். (௩௰௩)

நின்றாலுஞ் சென்றாலு நீங்கள் கன்றாலுந்
தின்றாலுந் தொகைக்கா லேசித்தாலும்—நன்றே
யாவகைநா னுயானுற வுளைக் கிடக்
கிவெல்லா [illegible] (௩௰௪)

என்னையான் பல்லுருவா யேமாந் தியற்றியெனை
யன்னியமாக் கண்டலைந்தே னுயுக்கால்—இன்றென்
றிப்போ தெனைக்கண்டே னேகவெளி யாயறிவாய்
எப்போது மாறுமை யென். (௩௧௫)

எல்லாமா யல்லவுமா யிப்போ தெனைக்கண்டேன்
எல்லாமா யாயினன்றே யல்லவெனல்—இல்லையே
என்னையா னுற்றுணரீ னென்றே இடங்கொண்டே
னன்னியமொன் றில்லாமை யால். (௩௧௬)

செயலனைத்துஞ் செய்துஞ் செயலில்லா தேது
நயந்துநய வாதெது நானென்—றயலின்றித்
தன்மயமாய் நிற்பதெது தானே யதுவாதல்
நன்றுணர்ந்தோம் காஷ்டைகயா நாடு. (௩௧௭)

பிரமவித் தேவரனும் பேசுவரி யானும்
அரிதாம் வரிட்டனுந்தா னவர்—தெரியின்முத்
தாவான் குடும்பத் தழுந்திப் பலசெயினும்
மேவான் விருப்பமதின் மேல். (௩௧௮)

விருப்பமிலா னெம்முயற்சி வேண்டிச்செய் வானேன்
விருப்பம் விதேகமன்றி வேண்டான்—விருப்புற்றுப்
பாம்பல்ல வென்றுகண்டோன் பாவித் தழுதாலும்
பாம்பழுகை மெய்யோகி யார். (௩௧௯)

தோற்ற முருவேடம் தொலையா விட்டுச்செய்கை
சாற்றுமிவை பக்குவனைத் தான்றவிர்த்து—சாற்றிற்
றிரியான் வாலனென்பர் க்கத்துவிடங் கண்டோர்
இரிவானே னென்றதை றயிற்றோர். (௩௨0)

தோற்றமுத லைந்துந் தொடரா தெனவேண்டித்
தோற்றமுத லைந்திற் சுழல்வானே னென்—தோற்றத்தைக்
காணு மறிவடிவாய்க் கண்டோர்க் கிடமெங்கும்
காணுமகப் போதுழல்வர் காண். (௩௨௧)

வரியாறே னென்னில் வரும்போகந் தன்றூற்
றெரியான் பிறராற் றெரிவான்—றெரிவன்றிக்
காரணன் பிறிதொன்றுங் காணின்வே றுயவற்றைப்
பேருருன் றனையன்றிப் பின். (௯௪௨)

வரிட்டேறு னென்னில் வரும்போகந் தன்னைத்
தெரிவித்தா னுக்தெரியான் செப்பான்—இருக்குநிலை
என்று முயர்வொப் பிழிவில்லை யன்றேனுக்
கின்றே பிறப்பிய லினி. (௯௪௩)

சிவன்முத்தி நால்வரிலே செப்பினது போலுணர்த்தாய்
தாவில்வித கத்தினிலே தான்கேட்டேன்—மூவருக்கும்
எட்டாத வல்லமனே யிங்கிதற்கு மேற்கொளாம்
தட்டா நிலையதுறற் றூன். (௯௪௪)

மாறும விந்நிலையின் மன்னிக் கவிப்பார்கள்
ஏறும் பதவிநிலை வந்தாலுந்—தீரா
சக்கையமி யாமேயாக சாதனைத்தான் றுணைக்
கருவிக் கிலையிங்கு தான். (௯௪௫)

வேடம் குணஞ்செய்கை வேறாக னன்றென்னின்
காவிங்கா லாமல்ல நாமன்றே—தேடி
வினைவெய்ந்தும் காணவை யிம்முயற்சி வேண்டும்
பினைவேறில் குன்டாயிற் போக. (௯௪௬)

எதார்த்தவாதம்

முற்றிற்று.

பரிசோதனைபத்திரம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
[illegible]	[illegible]	கதம்புறம்	தகம்புறம்
[illegible]	[illegible]	ளல்லெலி	ளல்லெலி
[illegible]	[illegible]	வித்தைதயிலை	வித்தைதயிலை
[illegible]	[illegible]	நிற்சொரூபத்	நிர்சொரூபத்
[illegible]	[illegible]	புறப்பற்றிக்கா ளின்பமாகுங்கால்	புறப்பற்றுத் தானின்பமாமேன்
[illegible]	[illegible]	துவாறி	தூவாறி
[illegible]	[illegible]	மெருன்றலே	பெருன்றுலே
[illegible]	[illegible]	காலந்தான்	காலத்தான்
[illegible]	[illegible]	சலம்	சலம்
[illegible]	[illegible]	வாசாதேஹா	வாசாதேஹா
[illegible]	[illegible]	புறநேதை	புறநேத
[illegible]	[illegible]	மேற்றிவு	மேற்றறிவு

பரிசோதனைபத்திரம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
[illegible]	[illegible]	குதுக்குறள்	சுக்குறள்
[illegible]	[illegible]	வைல்லெவரி	வைல்லேவரி
[illegible]	[illegible]	விழ்துவைரிவை	விழ்துவைரிவை
[illegible]	[illegible]	விந்தொருமுரு	விந்தொருமுரு
[illegible]	[illegible]	புறப்பட்டுக்கா விளக்பாரருங்காள்	புறப்பட்டுனர் தாவிளக்பாலாவின்
[illegible]	[illegible]	ஆவாழி	ஆவாழி
[illegible]	[illegible]	கெருக்குறுவே	கேருக்குறுவே
[illegible]	[illegible]	காவழ்துவ	காவழ்துவ
[illegible]	[illegible]	சவம்	சவம்
[illegible]	[illegible]	வாரைரேஷா	வாரைரிஷா
[illegible]	[illegible]	புமரிதை	புமரேத
[illegible]	[illegible]	சோர்ரீவு	சோக்குறிவ

பரிசோதனைபத்திரம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭	௨௰	கதுப்புறம்	சுகம்புறம்
௧௰	௯	வாய்வெளி	வைப்வெளி
௧௪	௧௧	விந்தைதயிலை	விந்தைதயிலை
௧௯	[illegible]	பிரமோசனுதப்	பிரமோசனுத[illegible]
[illegible]	௨௩	புறப்பற்றிக்கா விக்பாருங்கள்	புறப்பற்றுவ காளின்பாரீன்
௨௨	௧௨	துவாறு	துவாறு
௨௯	௧௫	ஒருவன்றுவே	கொருவன்றுவே
[illegible]	௧௫	காலத்தில்	காலத்தை
[illegible]	௬	சவம்	சவம்
[illegible]	௨௰	வாராநேரா	வாராதேரா
[illegible]	௯	புறநேதை	புறநேத
[illegible]	௧௨	பேற்றிவு	பேற்றறிவு